

DE NIEUWE TONEELBIBLIOTHEEK

Deze tekst is afkomstig van de online bibliotheek op www.denieuwetoneelbibliotheek.nl.

De rechten, inclusief en met name de rechten voor uitvoering, liggen voor alle teksten bij de auteur en het is dan ook verplicht om voor elke vorm van uitvoering toestemming bij de betreffende schrijver aan te vragen. Voor elke schrijver is het van groot belang om te weten of zijn teksten worden uitgevoerd, dus neem alstublieft bij elke lezing, encenering, bespreking in het onderwijs e.d. even contact op met de auteur! Het contact adres voor deze tekst is:

Schrijver	Emanuel Muris
Titel	De Grens De Vreemdeling en een stuk of wat Stamgevoelens
Jaar	2005
Uitvoering	Generale Oost / Giselle Vegter

Copyright (C) 2005 by Emanuel Muris

DE
GRENS
DE
VREEMDELING
EN een stuk of wat
STAM GEVOELENS

'(...)

Voor de mens gold -en geldt helaas nog steeds, altijd maar één waarheid:

De illusie van de orde.

Want het enig waarachtig streven van de mens is altijd geweest:

Het bezweren van de chaos.

Maar hedentendage zijn er krachten aan het werk die juist weer oproepen tot omarming van die chaos die men misleidend vrijheid is gaan noemen.

Dat de mens niet opgewassen is tegen deze nieuwe vorm van chaos, is evident, daar zijn immers onze begrips- en gevoelkaders veels te beperkt voor en door deze eeuwige beperking rest ons, zoals altijd al, niets anders dan altijd maar weer eerbiedig pas op de plaats te maken; nederig te buigen voor de loop der planeten en accepteren dat het heelal een mysterie was en is en dat het voor ons ook altijd zo zal blijven.

Maar we schijnen nu te moeten leven in een tijdsgewricht dat ons dit nieuwe waarheids streven wil opleggen; ons wil infecteren met een valse nieuwe dictatuur, namelijk met een dictatuur van de vrijheid:

Geen wonder dat we een beetje in de war zijn.

(...)'

Uit:

'Honderd en tien intieme noodkreetliedjes.'

(Verstopt gezongen onder de lakens van een éénpersoonsbed.)

E. Nebulae.

PERSONAGES

THOMASCH
De Grenswachter.

OGGY
De Houthakker.

EVA
De Vreemdeling.

LIBARK
De jonge Vrouw, die denkt dat ze een Zwerfhond is.

**1.
NACHT, BUITEN, BIJ DE GRENS, IN MEDEAS RES.**

OGGY
Wat staat daar?

THOMASCH
Daar staat een paal.

OGGY
En waar staat die paal voor?

TOMASCH
De Grens.

OGGY
Juist.
En hoe noemen we dan zo'n paal?

TOMASCH
Weigert.

...

OGGY
Tomasch?

TOMASCH
Een grenspaal.

OGGY
Heel goed!
En aan weerskanten van die paal staan hele, lange, hoge, ijzeren hekken.
En waarom staan die hekken daar?

TOMASCH
Zucht.
Om mij te ondersteunen bij mijn taak.

OGGY
Juist.

En daarom draag je ook dat mooie uniform waar je elke dag zo trots je knopen van poetst, opdat ze gaan glimmen en glinsteren; om zo aan iedereen duidelijk te maken wat je taak is, want, Tomasch, - zet die pet eens recht, wat is jouw taak?

TOMASCH

Salueert ongemotiveerd.

Ik ben de grenswachter.

Mijn taak is het om ons land te behoeden voor vreemde entiteiten van buiten af.

Opdat ons land verschoond blijft van enge ziektes, vreemde ideeën, gebruiken en gewoontes, opdat, boven alles, onze landsziel zuiver zal blijven.

OGGY

En vannacht heb jij zo'n vreemde entiteit weten te onderscheppen tijdens een van je waakzame patrouilles.

Door jou scherpe oog, jou oplettendheid en waakzaamheid, heb je deze vreemdeling op heterdaad betrapt toen ze probeerde de grens over te steken. Terwijl ze daar zo in het geniep voorover gebukt, knip, knip, een gat in het hek zat te knipper knippen, stond daar ineens, Tomasch, onze dapper grenswachter met zijn zaklamp voor haar neus!

Ho, ho! Wat constateren wij hier! Riep je. En wat constateerden wij?

Een overtreding! Want een achterbakse slang probeerde zich door ons hek een weg naar binnen te kronkelen en knippen, maar daar zijn wij niet van gediend; daar gaan wij niet mee akkoord!

...

Tomasch, je moet haar aangeven! Hier komt alleen maar gezeik van!

TOMASCH

Ja, ja, ik wéét het!

OGGY

Waar twijfel je dan nog aan?

Wacht, *ik* zal het hoofdkantoor zelf wel bellen!

TOMASCH

Nee! Stop!

Ik...

OGGY

Ja?

TOMASCH

Verdomme! Zit toch niet zo te drammen Ogy!

Zo'n telefoontje is meteen zo definitief! Dan is er geen weg meer terug.

Het is dit keer allemaal gewoon niet zo simpel.

OGGY

O, nee? Wat mij betreft is het dit keer allemaal simpeler dan ooit!
Wil gaan bellen.

TOMASCH

Nee! Wacht!

Oggy. Zij is geen slang...

Zij is *anders*, *dit* is anders...

Nee, nee, zeker geen slang, zij is, is, iets bijzonders.

OGGY

Als je maar weet dat als mijn handel hierdoor in de problemen komt, jij de eerste zult zijn die ik...

TOMASCH

Geef me een week. Oké?

OGGY

Knikt instemmend.

En?

TOMASCH

En?

TOMASCH

Vraagteken.

O, dat.

Zucht.

Goed.

Vrijstelling van toeslag, voor een week dan.

OGGY

Een maand.

TOMASCH

Zucht.

Oké een maand.

OGGY

En?

THOMASCH

Vraagteken.

...

OGGY

Niet vergeten aan wie jij dat uniform te danken hebt!

THOMASCH

Ja.

Zet zijn pet recht.

En m'n pet.

OGGY

Maar weet Tomasch, dat je met vuur speelt, weet dat je met vuur speelt.

Goedenacht.

TOMASCH

Goedenacht.

2.

NACHT, IN HET BOS.

LIBARK

Zachtjes bijna onhoorbaar.

Hi, hi, hi! Pardon, ik bedoel.

Normaal volume.

Waf, waf, waf!

D'r is zojuist iemand door het hek gekropen.

Dom, stom, dom, had beter bij mij kunnen blijven, bij mij, hier in het bos.

Had haar nog willen waarschuwen, maar ja, ik ben maar een zwervhond.

Was een mooi meisjes meisje; leek helemaal niet op een gevluchteling.

Leek eerder op een verongelikt, verongelukt kind dat haar zin en zinnigheid niet had gekregen.

Libark geraakt langzaam in een zeer overpeinzende stemming, alsof ze op deze wijze haar eenzaamheid probeert vergeten.

Weglopen uit eigen land naar een ander land, daar is veel heldhaftigheid voor nodig.

Moet dan toch wel iets heel erg, ergs zijn geweest, waar ze het echt niet meer mee eens kon zijn, een meningsverschil zo groot, dat ze ineens geen stom woord meer kon uitbrengen, zo verbijsterd, zo verongelikt, dat ze er misselijk van werd.

En dat ze toen iets voelde opkomen, eerst een lichte borreling in de maagstreek, dan een krachtige spierverkramping en klots, dat ze toen, zo, alles er in één keer uitkotste en dat nog voordat ze het zelf in de gaten had,

haar benen al begonnen waren met rennen, weg van het meningsverschil, weg van de kotsvlek, weg van haar land.

Begint als een hond te huilen.

Ahoeoeoeoe, ahoeoeoeoe, ahoeoeoeoe! Ahoeoeoeoe, ahoeoeoeoe, ahoeoeoeoe!

Eerst was ik een meisjes menshond hond. Waf! Waf! Waf! Waf!

Maakt hij geluiden, om vervolgens in hoopvol smachten een bal te willen vangen die een denkbeeldig baasje zou hebben moeten gooien.

Maar toen mijn baas mij begon te slaan, werd ik misselijk en ben gaan lopen. Zo ver als ik maar kon -had het ook wel erg bont gemaakt daarbij de mensen, mensen, kon er niet meer tegen, al die menselijkheden met hun mensregelingen en mensgrenzen, die steeds verlegd en getrokken *moesten* worden.

Werd opstandig, ging buiten slapen, eten uit prullebakken, van dat soort dingen, maar dat werd niet zo gewaardeerd; ze werden er zelfs agressief van.

En ben toen maar naar hier gekomen, naar dit bos en werd zo als vanzelf dus een zwerfhond...

Grrrrrrr, Grrrrrrrr! Grrrrrrr, Grrrrrrrr!

Grrrrrrr, Grrrrrrrr!

Bijt in haar arm. Grrrrrrr, Grrrrrrrr! Grrrrrrr, Grr!

Dit hele zwerfhond gebeuren is soms wel eens een beetje eenzaam.

Maar ik ben wel zo vrij als een vogel.

Kan gaan en staan waar ik wil: voor de grens, achter de grens, niemand die het wat uitmaakt...

Niemand die zich met me bemoeit.

Ben helemaal één met 't bos en 't mos. Ben grenzeloos, stateloos, landeloos, dat is het voordeel van de zwerfhond. Grrrrr!

Snap niet waarom de menselijke mens dieren, al die behang belangen zo nodig zo hoog in hun bomen van hun tuinen moeten hangen, slierten wapperende vlaggen W.C papier van: ik kom *daar* vandaan, daarom ben ik *die* en *die*, daarom zijn we *zus* en *zo* en *ons* land, *onze* traditie, *onze* gewoontes, dat is *de* ziel, de ziel van *ons* en *daarom* baf!

Ben ik gerechtigd tot deze klap, baf! Op je kop, baf, bla, bla, blaf, blaf, waf. Mensen.

Al ben ik helaas van tijd tot tijd weer van ze afhankelijk; moet af en toe bedelen voor voedsel.

Moet dan wel de vreemdste dingen voor ze doen. *Of* ze doen eerst de vreemdste dingen met mij.

Maar ach, ik laat het maar gewoon gebeuren, heb dan weer wat te eten en zij, menselijkheden zijn dan ook weer tevreden.

Al doet het soms wel eens een beetje pijn.

Dat ik dan, de dag erna wat moeilijker loop.

...

Dat ik dan toch geen Wolf ben geworden vind ik soms wel jammer.

Dat had gekund hoor! Maar, de lieve Heer heeft anders beslist.

Wolven zijn vrij van de mens omdat ze kunnen jagen.

Daarom daarom wordt er ook op ze geschoten.

Niet op ons.

Wij honden schijnen toch een stukje herkenning bij de menselijke mens dieren op te wekken, op *ons* hagelt, schiet en regent het steevast duizenden gutte gutte gutes, en 'wat een schatje, wat een poepie'... als de menselijke mens dieren vanuit hun loop van hun ogen, ons in ons hondelijke aangezicht aanschouwen en beschieten.

We zijn een soort kinderen voor hen, die maar niet volwassen konden worden, gevangen in een kindertijdsslot en daar hebben de menselijke mens dieren iets mee, met dat pure, dat onschuldige, dat onbedorvene...

Voor de rest schieten ze op alles wat beweegt.

3.

OCHTEND, VERHOORKANTOOR, HANDBOEIEN, VELDTELEFOON.

THOMASCH

Zo daar zitten we ditter die ditter die dan!

EVA

...

THOMASCH

Door zijn verlegenheid, begint hij vele zijwegen te bewandelen.

Goed, zal me dan eerst maar even voorstellen:

Ik ben Thomasch Tirkas, grenswachter eerste rang - wat dus de hoogste rang is binnen het grenswachter gebeuren en heb zodoende ook meteen *alle* bevoegdheden die bij zo'n hoogste rang horen: dragen van een dienst wapen, vergunning tot schieten, en de belangrijkste, ben bevoegd tot handelen op eigen initiatief, oordeel en verantwoordelijkheid.

EVA

...

THOMASCH

Nog steeds verward in vele zijpaden.

Al was die actie van jou vannacht, zelfs voor een vierde ranger, nog blind goed in te schatten, maar hij had dan dus wel *mij* eerst om toestemming moeten vragen, om je te arresteren dan, zo, dus en...

Vannacht had je dus pech dat je mij als dienstdoende grenswachter trof.

Was ik vierde ranger geweest, had je dus misschien nog de tijd en de mogelijkheid gehad om te vluchten...

Maar goed, genoeg nu over mij!

Jij begrijpt, neem ik aan, waarom je gearresteerd bent?

EVA

...

THOMASCH

Luister, ik begrijp dat je doodsbang bent en dat alles wat je me vertelt... tegen je gebruikt kan worden, maar luister, het doorknippen van een land-grenzen-hek, ja, dat is en blijft iets, daar kom je moeilijk onderuit, poging tot het illegaal oversteken van de grens ! Op wat voor een manier dan ook! Ben dus toch erg geïnteresseerd in je motieven... moet dus iets uitsluiten... zal je een hint geven, *fluitend op samenzweerdersachtige toon*, - dat het hier om illegale activiteiten zou gaan.

EVA

Ik ben niet illegaal.

THOMASCH

Gelukkig. Dan kunnen deze nu, in iedergeval voorlopig, wel af.
Ondoe Eva van haar handboeien.
Zo dat lucht zeker op?

EVA

Wffffff.

THOMASCH

Mij in iedergeval wel.

Trouwens mijn intuïtie als eerste ranger dacht dat ook al wel.

Je had geen wapens bij je, verzet je niet bij je arrestatie, geen zendapparatuur, dus ik kon het me al nauwelijks voorstellen.

Goed, dus geen Toer, euh, bedoel Terrorist, dan ga ik nu een aantal vragen stellen, je hoeft ze niet te beantwoorden gezien de gerechtelijke procedures et cetera, et cetera.

Maar ik wil je er wel op wijzen, dat als je liegt, je het natuurlijk alleen nog maar erger maakt!

Goed, komen ze,

...

Wacht! Wil je eerst misschien een kopje thee?

EVA

Ja graag.

THOMASCH

Leest langdurig en omslachtig in een aantal formulieren, vergeet de thee te geven; leest dan de vragen van blad.

...

Paspoort?

EVA

Die heb ik verbrand.

THOMASCH

Verbrand?

...

Herstelt zich; leest dan verder.

Leeftijd?

EVA

...

THOMASCH

Leeftijd?

EVA

...

THOMASCH

Schrijft.

Onbekend.

THOMASCH

Naam?

EVA

Eva.

THOMASCH

Schrijft.

Achternaam?

EVA

In rook opgegaan.

THOMASCH

...

Schrijft.

Dus onbekend.

THOMASCH

Land van herkomst?

EVA

...

THOMASCH

Schrijft.

Wil ze... nog niet vertellen....

En.

Hoe bent u hier gekomen?

EVA

Lopend.

THOMASCH

Goed, reden tot poging om illegaal dit land te willen binnen komen ?

EVA

Ik wilde niks illegaals.

Ik ben gevlucht.

THOMASCH

Gevlucht?

EVA

Ja, gevlucht.

Ik ben gevlucht voor de Dictatuur van de Vrijheid.

THOMASCH

De Dictatuur van de Vrijheid?

De veldtelefoon gaat.

Grenspost 413 meld zich.

Euh... ik... stom... vergeten...

Mijn excuses Overste... zal nooit meer gebeuren...

Nee hoor, niets bijzonders, alles rustig hier aan de grens, zoals gewoonlijk.

Nee begrijp ik... zal nooit meer gebeuren...

Nee begrijp ik, nogmaals mijn excuses... dag... wat?

Overste! Ja natuurlijk, Overste! Ja... dag... Overste!

...

Tegen Eva, terwijl hij een beetje schaapachtig lacht.

Ben door alle commotie helemaal vergeten me te melden, - we moeten ons elke ochtend telefonisch melden en verslag doen van eventuele onregelmatigheden of afwijkende gebeurtenissen aan de grens.

EVA

Maar die waren er toch?

THOMASCH

Ja,

ja, nee...

Ja, kijk... dat zie je verkeerd...

EVA

...

THOMASCH

Goed!

Ik geloof dat ik bijna alles heb...

Oggy komt binnen.

OGGY

Ik weet niet hoe het met jou innerlijke tijdsbeleving is gesteld, maar we moeten als de donder inladen, papiertjes invullen, zodat ik eindelijk kan gaan rijden.

Tik, tik, zegt mijn klokje en weer een minuut naar de eeuwigheid; maar had daar dan wel graag iets aan verdiend.

Dus: Tik, tak, tok, klokje, klakje, klekje, op met dat petje!

Oggy weer af.

THOMASCH

Ben vandaag echt álles aan het vergeten.

Gebrul van Oggy.

Ja, ja, ik kom er aan!

Ja, euh, Eva, dus, dat betekent, voor nu voorlopig dan even, tot duver, dat we pas morgen weer verder kunnen...

Ik zal je dus dan weer moeten begeleiden naar ons opvangcentrum.

EVA

Het hok met het slot erop?

THOMASCH

Ja, nou, ja, zo zou ik het dan niet willen omschrijven, wij noemen het hier gewoon het opvangcentrum.

EVA

Ik begrijp het.

4.

**MIDDAG, BUITEN, BIJ DE GRENS, RADIO, VOLKSMUZIEK,
VRACHTAUTO, HOUT MET ILLEGALE INHOUD.**

OGGY

Als grap bedoelt.

Hoe lang denk je nog dat ze hier intrappen?

THOMASCH

Weet ik veel! Het is jouw handel!

OGGY

Héla!

Jij verdient er anders ook een aardig zakcentje aan!

THOMASCH

Ja! En jij weet donders goed hoe dat zo gekomen is en dat ik daar helemaal niet blij mee ben!

OGGY

Maakt een verongelijkt gebaar.

Je hebt het nu toch zeker veel beter dan vroeger voordat je deze baan kreeg, dankzij...

THOMASCH

Jou fijne oom, Harold, ja!

Dankzij hem heb ik het zeker veel beter!

Ben Hem daar ook heel dankzeikerig dankbaar voor!

En deze gedankbarige dankbaarheid breng ik tot nog toe steeds danig onderdanig braaf en nederig tot uiting in mijn eeuwig durende belofte aan Harold *en* jou om mijn mond te houden over jullie handel en het hout met dubieuze inhoud dus...

Houd *jij* je dan ook aan die afspraak!

OGGY

Zich de verwijtende woorden van het lijf kloppend.

Ja, ja, is al goed. Ik zal er niet meer over beginnen.

Pakt een pakje sigaretten uit een uitgeholde boomstam en steekt hem op.

Neemt een slok sterke drank uit een fles. Zingt dan een vrolijke deuntje mee met de radio.

Ach, Wonderschone Anja!
Had ik jou maar nooit geplukt!
Met je volle rode lippen heb je me verleidt.
Als een ongeleidt projectiel,
Door hevige lust gedreven,
heb ik je knop en bloem,
Van je tengere steel gerukt.
Nu ben je slap, verlept en grijs,
En heb ik hemeltergend veel spijt.

Ach, Wonderschone Anja!
Had ik jou maar nooit geplukt!
Maar hoe kon 'k je ook laten gaan?
Jij eeuwig dansende hinde,
Jij eeuwig lachend kind.

Jij, jouw, je haar, je ogen, je jonge lijnen spel.
Je was zo mooi,
Ja, helaas, allas,
Was,
Nu is dat allemaal verleden tijd,
En als ik nu naar je kijk,
Heb ik zelfs geen zin meer om te roken,
Wat m'n enige streven was,
Ja, helaas, allas,
Was,
M'n enige gelukzaligheid.

Ach, Wonderschone Anja!
Had ik jou maar nooit geplukt!
Ach Wonderschone Anja!
Had ik jou maar nooit gekust!

Nu ben je enkel nog uit op mijn geld.
Nee, had ik mijn leven ooit mogen overdoen,
Dan zouden daar geen meisjes of mensen meer in voorkomen,
En of überhaupt nog in aanwezig zijn.
Enkel en alleen nog de dieren, die mochten dan wel nog tot mij komen.
Want zij zijn zuiver, puur en tergend jaloers makend rein.

Ach, Wonderschone Anja!
Had ik jou maar nooit gekust!
Had ik het allemaal mogen overdoen?
Dan had ik,
Heel zeker te weten,

Louter en resoluut,
Enkel en Alleen,
Enkel
En
Alleen,
Uitsluitend mijzelve,
Geplukt!
Echt waar?
Ja!
Absoluut!

OGGY

Maar ja laten we nou ook gewoon eerlijk zijn.

En elkaar geen trutje noemen!

Met zo'n prijverschil is er toch ook gewoon om vragen!

Waar gerookt wordt is vuur. En waar vuur is, is hout.

En waarom rookt dat hout toch zo lekker en goed?, -vragen de mensen dan verbaasd; dan zeg ik: 'Omdat er sigaretten in zitten!'

...

God ben ik dronken!

THOMASCH

Ja, maar het blijft tegen de wet.

OGGY

Ja? Zeg, hé Tommetje!

Hoe zit dat nu met dat dingetje, ga je dat nog aangeven of ga je haar in de verpakking laten en met kado papier versieren van glimmende knopen en petten en er dan een strikje omheen doen?

THOMASCH

Het verhoor is nog niet afgerond!

OGGY

Juist ja. Weet je, ik vertrouw dat dingetje voor geen meter!

Er is iets met dat kind, ze heeft iets raars, iets, iets, raars...

...

't Is een raar dingetje...

THOMASCH

Verheft zijn stem.

Zal best en als jij nou gewoon m'n werk laat doen en je nergens mee bemoeit, zal ik daar morgen dan ook wel achterkomen, wat er eventueel allemaal schuil zou kunnen gaan achter al die vermeende rarigheid.

En zolang ik dat nog niet weet, kan ik niets beslissen.

OGGY

Op bitse toon en de stemverheffing van Thomasch zogenaamd negerend.

Juist ja, is goed.

Zijn *mijn* papieren nu wel in 'orde'.

THOMASCH

Licht geschrokken van zijn plotse uitval.

Yep. In orde.

OGGY

Thomasch zet nog een paar laatste krabbels.

Dan ging ik er maar eens van tussen.

Zie je vannacht.

THOMASCH

Tot vannacht.

Thomasch loopt naar het opvangcentrum waar Eva in zit opgesloten.

Als hij ziet dat ze slaapt blijft hij staan en bekijkt haar. Weifelt dan of hij haar zal wakker maken, maar besluit dan van niet en gaat dan weer naar zijn grenskantoor.

5.

MIDDAG, GRENSWACHTERSKANTOOR, VELDTELEFOON, MOEDER.

Thomasch zit achter zijn bureau. Hij staart voor zich uit.

Er gebeurt lange tijd niets. Dan gaat de veldtelefoon.

THOMASCH

Grenspost 413 meld zich.

...

Mam, hoe vaak heb ik nou gezegd mij niet te bellen op dit nummer, dit is de veldtelefoon, je moet dat andere nummer gebruiken.

...

Nee, dat andere nummer. Dit is de veldtelefoon, nee de veldtelefoon, die moet altijd bereikbaar zijn voor grenscalamiteiten, je bezet nu de lijn.

Nee, ik zei dat je nu de lijn bezet houdt! Dat zien ze op het hoofdkantoor.

Nee, dat ze me nu dus niet kunnen bereiken, dat ze me niet kunnen bellen!

...

Ja natuurlijk is dat erg. Wat? Nee! Ook niet voor even. Maar gebruik nou toch gewoon dat andere nummer! Dat andere nummer ja.

...

Precies, 6333, juist. Met een nul ervoor, precies, dat nummer, dat is de vaste lijn, daar kun je me altijd op bereiken.

...

Ja, nee, nu is het toch al gebeurd, laat nu maar, nee, nee, nu niet ophangen, vertel nu maar, nee laat nu maar, voor nu, als je de volgende keer maar dat andere nummer belt.

...

Ja ik heb het opgegeten, ja was erg lekker, twee weken, over twee weken kom ik weer bij jullie langs, ja, over twee weken ben ik weer even thuis.

...

Ja hoor, alles goed hier, rustig, rustig zoals gewoonlijk, niets aan de hand. Nee, ja, ja, ja hoor, slaap prima, nee hoor niet te koud, zijn hele goede wollen hemdjies, absoluut, ben er heel blij mee ja, ja, voor Pap een slof sigaretten natuurlijk, neem ik toch altijd al mee ja, ja, nee, daar hoef ik niets voor te hebben, hoe vaak moet ik dat nou nog zeggen! Nee, nee, maar ik krijg ze hier met een hele fikse korting ja, ja, zeg maar gratis, ja priveleèges van een Grenswachter, ja, ja, ja, nee, nee, nou mam, moet weer ophangen, heb het hardstikke druk!

...

Nee rustig, rustig, maar wel de administratie natuurlijk, ja, zal ik doen, maar wel voortaan dat andere nummer, hè, dus, ja, ja, die, 6333 met een nul ervoor precies, alleen nog maar die, juist, nou, tot over twee weken, dag Mam, dag Mam!

...

Nee. ben niet geïriteerd, nee hoor gewoon alleen een beetje druk, nee ik ben niet geïriteerd, nee echt niet, maar druk gewoon, gewoon druk, sta een beetje onder druk, zal ik doen, ja zeker op tijd naar bed ja, niet teveel drinken, tuurlijk dag Mam, dag Mam 'k ook van jou dàààg.

Legt de hoorn op de haak. Staart voor zich uit. En wederom gebeurt er een tijd helemaal niets.

6. AVOND, BUITEN VOOR HET HOK.

LIBARK

Hé, psssst! Menselijk meisjes meisje!

Menselijkheden horen toch niet in opgesloten hok hokken?

Dat is toch meer iets voor hondachtige met gepleegde strafbarefeitelijkheden?

EVA

Dat jij het niet koud hebt? Je hebt bijna niets aan!
Hier, wil je mijn sjaal?

LIBARK

Zeg mallerd, heb jij ooit een zwerfhond met een sjaal gezien?

EVA

Nee...

LIBARK

Dus daarom heb ik het ook nooit koud.
Maar menselijk mensheids meisje wat doe jij nou in dat hok?

EVA

Ik heb straf.

LIBARK

Ben jij dan toch van het hondachtige soort?

EVA

Waf! Waf! Waf!

LIBARK

Kijkt Eva zeer verbaasd aan.

EVA

Geintje.

LIBARK

Maar waarom heb je dan straf?

EVA

Ben weglopen uit mijn land en heb toen stiekem geprobeerd dit land binnen te komen en dat mag niet.

LIBARK

Ik ben ooit ook een keer weggelopen maar mij krijgen ze nooit in zo'n hok!

EVA

Ja maar dát is nu het vreemde van alles!
Ik heb me nog nooit zo vrij gevoeld als tussen deze vier muren!

LIBARK

Vrij?

Je kan geen kant op!

EVA

Ja, maar dat maakt het juist zo overzichtelijk!

LIBARK

Pas jij maar op! Mooi menselijk meisjes meisje!

Uit dit soort situaties, kunnen soms de vreemdste, verdachtelijke, gedachtelijke, gedachten geboren worden.

Gedachtelijkheden die de werkelijke werkelijkheid gaan uitdagen.

Maar het werkelijke, werkelijke laat zich niet vangen in een overnagedachte gedachtelijkheid. Daar is ze veels te werkelijk voor.

EVA

Maar mijn denken is nog nooit zo helder geweest!

Vier muren, geen enkele afleiding, mijn gedachten vullen nu juist deze ruimte op een uiterst effectieve manier!

Zij kunnen geen kant op dus mijn gedachten denken nu wel twee keer na voordat ze iets denken. Want stel je voor dat het overbodige gedachten zouden zijn!

Dan zit de eigenaar daarvan, daar maar mooi mee opgescheept!

Mijn gedachten zullen van nu af aan niet meer als zeepbellen boven mijn hoofd uiteen spatten;

ze zullen geconcentreerd in de ruimte boven mijn hoofd blijven hangen;

opdat ik af en toe naar ze kan kijken, en er, wanneer ik dat wil, eentje kan uit pikken, waar ik op dat moment verder op door wil denken.

Opdat ik mooie gedachten aan-een zal-reigen, zinvolle gedachten, betekennisvolle gedachten.

Deze hele ruimte zal gevuld worden met gedachtenslierten die menig keltisch vlechtwerk zullen gaan overtreffen!

Mijn gedachten zullen vanaf nu zuinig met denken moeten zijn, opdat het hierboven geen janboel wordt.

Moet dus vanaf nu leren mezelf wat vaker op stand by te zetten om te kunnen blijven bezuinigen op mijn denken.

Deze onvrijheid verschaft me meer helderheid in denken dan ooit.

...

En daar wordt ik rustig van.

LIBARK

Heb je misschien wat te eten, heb nogal honger?

EVA

Nee, sorry. Heb ook al een paar dagen niets meer gegeten...

Krijgt een vreemd inzicht.

Maar dat, dat betekent dat, als ik nóg een paar dagen niet zal eten, dat ik voor het eerst de sensatie van het fenomeen honger zal kunnen voelen! Dat ken ik namelijk niet, waar ik vandaan kom is nooit honger.

LIBARK

Nou, dan moest ik daar maar eens naar toe, klinkt als het paradijs. Ik heb altijd honger.

EVA

Enigzins gegeneerd.
Hoe voelt dat?

LIBARK

Alsof het leven zich overal afspeelt behalve in jou.

Alsof je levensvonk steeds doffer en doffer wordt.

En na verloop van tijd is het net of de levensvonk naast je is gaan staan en je verbaasd aankijkt.

Je wil hem met je hand vangen en weer terug plaatsen in je lichaam; maar daar ontbreekt je dan de kracht toe.

En dan kan je alleen nog, louter toeschouwer zijn van de levendige levendheid die je in al haar alomtegenwoordigheid omringd; je lichaam dooft langzaam uit, tot kaars stompje geworden en weldra zal de vlam doven.

En zal je de trage stompe stomme dodende dood in haar ogen moeten aanschouwen en sterven door haar aanblik.

En dit is een heel langzaam proces.

EVA

Wacht misschien heb ik nog ergens wel een korst of iets van dien aard. Hier, gevonden! In mijn broekzak, een koekje was ik vergeten.

LIBARK

Wat wil je dat ik doe?

EVA

Hoe bedoel je?

LIBARK

Nou zomaar zal ik het niet krijgen.

EVA

Wacht, euh, kom eens hier...

Eva omhelst Libark voorzichtig. Libark reageert zeer ongemakkelijk en onwennig op deze manier van aanraking.

EVA
Ik ben Eva en jij?

LIBARK
Libark.

EVA
Libark...
Wat een grappige naam!

LIBARK
Dat was 't?

EVA
Knikt.

LIBARK
Laat meteen Eva weer los.

LIBARK
*Pakt het koekje aan en stopt en razendsnel in haar mond.
Kijkt schichtig om zich heen, alsof er kapers op de kust zouden zijn die haar
dit koekje nog zouden kunnen ontstelen.
Dan hoort Libark de vrachtauto van Ogy; ze verbleekt en maakt zich
vervolgens razendsnel uit de voeten.*

EVA
*Voelt snel in haar jaszak en vindt nu zelfs een hele rol koekjes.
Libark! Wacht! Ik heb...
Shit, zucht, mega zucht!
Te laat.*

**7.
AVOND, BUITEN BIJ DE GRENS; EEN NU LEGE VRACHTAUTO; EEN
GEWONDE HOND; EEN DRONKEN OGGY.**

OGGY

Heeft een bloedende hond in zijn armen. Probeert uit alle macht niet te huilen.

Godverdomme!

Godverdomde, godverse verdomdheid!

Arm beest! Arm beest! Jij gaat me er nu toch niet tussen uit knijpen?

Houd die oogjes open!

Niet gaan slapen, niet gaan slapen, houd ze open, open houden zeg ik je!

Ik verbied ze je te sluiten, hoor je me, ik verbied het je!

THOMASCH

Mijn god Oggy! Wat heb je nu weer aangereden!

OGGY

Een hond! Een hond! Dat zie je toch! Een hond!

THOMASCH

Dat ziet er heel slecht uit Oggy, volgens mij gaat 'ie 't niet re...

OGGY

Gaat het wel redden, moet het redden!

Als tegen een klein kind.

Kom hondje wel in leven blijven hè, wel in leven blijven.

THOMASCH

Hé Oggy, wees nou redelijk...

Die hond is aan het dood gaan.

OGGY

Nee! Einde disussie!

Thomasch wil de hond aanraken om te zien hoe ernstig zijn verwondingen zijn maar Oggy slaat hem hard weg.

OGGY

Afblijven! Is mijn hond! Blijf met je poten van mijn hond af!

Ik heb 'm aangereden!

THOMASCH

Oggy 't is maar een hond. Verman je een beetje!

OGGY

Maar een hond? Maar een hond?

Zal ik jou eens aanrijden, weet je meteen dat daar geen enkel verschil in zit!

Pijn is een universeel recht van alles dat leeft!

Had ik mezelf maar aangereden...

THOMASCH

Oggy, even serieus, we moeten iets doen, het lijdt echt te veel pijn.

OGGY

Betermaken, betermaken!

TOMASCH

Oggy, wees nou redelijk...

OGGY

Het moet, het moet!

THOMASCH

Oggy, ik kan het niet langer meer aanzien, het spijt me...

Trekt zijn dienstpistool en schiet de hond dood.

OGGY

Moordenaar!

THOMASCH

Oggy, alsjeblieft, Oggy, toe nou, het leed ondragelijk veel pijn.

OGGY

Het? Het? Het? Het was een hond, Thomasch, een hond!

Dat kun je van een mens niet zeggen!

THOMASCH

Oggy...

OGGY

Ik haat mensen.

THOMASCH

Ja, dat weet ik.

OGGY

Ik haat ze, ik haat ze, ik haat ze!

Stukken, smerige, stompe, corrupte, egocentrische, hompen vlees, met water, heel veel water erin!

Je bent een moordenaar, Thomasch, een moordenaar!

Nou hoe voelt dat nu, om een moordenaar te zijn?

THOMASCH

Oggy, het is echt beter zo.

OGGY

En als ik jou nou eens had aangereden?

Dan was toch zeker de trauma helicopter direct ter plaatse geweest?

Whaaaaaaa! Dat verdomde onderscheid, ik schijt daarop!

Gaat staan en begint te springen en stampen als een klein kind.

Ik schijt erop, ik schijt erop, ik schijt erop!

THOMASCH

Kom Oggy je hebt gedronken...

OGGY

Gedronken? Ja natuurlijk heb ik gedronken, ik heb hardstikke gedronken!

Een dag niet gedronken is een dag niet geleefd!

En jij weet heel goed waarom, Ik drink als voorbereiding...

THOMASCH

... op de dood, ja, om alvast een glimp te mogen ontvangen van de demo van de dood, want alleen de drank verschaft je die toegang, dat je al langzaam went aan het grote vergeten en oplossen in het zinloze, sadistisch universum dat je altijd met haar eeuwige sardonische glimlacht aan heeft zitten grijnzen, maar nooit naar je gebeden heeft willen luisteren.

Ik weet het, maar wat ik bedoel, je bent weer erg over je toeren.

Straks krijg je weer een attack. En heb je spijt, bedoel alleen te zeggen kalmeer een beetje.

OGGY

Spijt, spijt, spijt jazeker heb ik morgen spijt, dat ik jou niet heb kunnen tegen houden. Ik had je hersens moeten inslaan!

THOMASCH

Praat geen onzin.

Misschien zou je ook eens zelf met een wat eerlijker voorstel moeten komen naar dat universum van je, maar daar ben je waarschijnlijk te schijterig voor! In het algemeen, normale leven komen de dingen altijd van twee kanten.

OGGY

Staat op spreid z'n armen duwt z'n buik naar voren.

Je hebt gelijk. Ik wil hetzelfde lot ondergaan als de hond!

Dan pas zal ik mijn schuld vereffend hebben. En kan ik weer terug grijnzen naar dat klote universum, kan ik weer drinken, heb ik mijn schuld...

Valt op de grond.

THOMASCH

Wat bedoel je nou?

OGGY

Schiet! Schiet! Schiet op mij, schiet op dit stuk mens en je zal zien dat het geen verschil maakt! Ik ben een mens, maar net zo goed ook een hond, ik ben alles, omdat ik leef, ik ben een levend wezen, schiet dan Thomasch, schiet op mij! Geef mij zijn pijn, *Wijst naar de dode hond*. En ik zal een hond worden!

THOMASCH

Doe niet zo belachelijk Oggy, als ik je door je kop schiet ben je gewoon hardstikke dood.

Je hebt zojuist met je dronken kop een hond aangereden; dat is alles.

Verzoen je met die werkelijkheid en houd op met dat kinderachtig gedrag gedoe.

Zuipen achter het stuur, is vragen om problemen, mijn god, dat ik jou dit nog moet zeggen.

OGGY

Ja, ja is al goed. *Kruipt tegen de hond aan*.

Door mijn schuld, door mijn schuld, door mijn grote schuld, daarom vraag ik alle apen in het bos schil slechts één banaan en ik zal verlost worden...

...

Na een poos al Oggy weer enigzins gekalmeerd is.

...

Weet je Thomasch, je bent zo aardig en redelijk denkend, zo gloeiend, godvergeten aardig, lief en eerlijk, dat ik soms de onbedwingbare behoefte in me voel opkomen, om je eens flink onder te willen scheiten; je een keer die redelijkheid van je smoel te willen slaan, om je wakker te schudden, om je uit te dagen tot een slechte wederdad, een echt mens van vlees en bloed van je te willen maken.

Maar als ik dan in die blauwe, trouwe, honden ogen van je kijk, kan ik het niet meer. Weet je, Thomasch, je bent te goed voor deze wereld, een veels te grote goedzak en lieverd! En dan rest mij niets anders dan daar heel erg misselijk van te worden.

Thomasch, ik word misselijk van je, hoor je me, ik word soms zo menselijk van jou goedheid, dat ik m'n hart eruit dreig te kotsen!

THOMASCH

Kom Oggy, het is goed zo. Laten we gaan slapen.

OGGY

Was maar een grapje, dat weet je toch?

Ik zou jou nooit slaan, en ook niet op je schijten, ik kots nog liever al m'n organen eruit, dan dat ik jou zou slaan, of op je poepen, ik hou van je, dat weet je!

Klemt zich stevig aan Thomasch vast.
Ik hou van je!

THOMASCH
Kom Oggy, laten we gaan slapen, je weet amper nog wat je zegt.
Dan begraven we morgen de hond.

OGGY
Ik wil nog eentje... eentje voor het slapen gaan!

THOMASCH
Diepe zucht.
Eentje dan.

Schenkt de glazen in.

OGGY
Wat ga je nou met dat dingetje doen?

THOMASCH
Met de Vreemdeling?

OGGY
Nee met je moeder, whaaa ha, ha!

THOMASCH
Ik weet niet. Ze intrigeert me. Begrijp niet waarom ze gevlucht is.

OGGY
Niet dat ik het begrijp, maar moet dat dan?

THOMASCH
Moet toch weten wat de motieven van deze vreemdeling zijn, die haar hier naar toe hebben doen vluchten!

OGGY
Whaa! Volgens mij zijn er hele andere dingen die jou intrigeren en die weinig met het grenswachtersbeleid te maken hebben.
Wat als het nou een dikke trol met een dikke kop was geweest?

THOMASCH
Als in zijn wiek geschoten.
Dat heeft er helemaal niets mee te maken!

OGGY

Uiteraard, vanzelfsprekend, vanzelfsprekend, tuurlijk, maar toch, het is en blijft een lekker dingetje! Verdomd strak ook. Stevige, strakke borsten, strakke billen, dus dan ook zeker te weten een strakke hoeplala!

En daar zou *jij* 'm niet tussen willen hangen?

Schenkt nog eens in.

Hier, ik trakteer, heb goed geboerd vandaag!

THOMASCH

Wat kan jij af en toe een lompe aap zijn.

OGGY

Ik zou het doen hoor!

THOMASCH

Wat?

OGGY

Haar eerst een veeg geven en dan aangeven.

Dat vinden ze heel geil hoor, daar vallen dat soort vrouwen op.

Op foute mannen met macht en die dan ook misbruiken, komen ze met bosjes op klaar.

THOMASCH

En nu is het genoeg! Dat jij een halve aap bent, wil nog niet zeggen dat we allemaal maar naar de rimboe terug moeten.

OGGY

Maakt aap geluiden en beweegt vervolgens als een vrolijke aap.

Oe, oe, oe, oe, oe, ie, ie, ie, ie, oe, oe, oe, ie, ie! *Et cetera.*

Als ik grenswachter was, nou ik zou het wel weten...

Doet een soort ranzige seksitische pantomime.

THOMASCH

Stop daarmee!

OGGY

Whaaa, ha, ha, oh, oh!

Tomasch wat ben jij toch soms een lief schatje, 't is dat ik zo hetero als de pest ben, maar anders zou ik je nu eens flink op je bek pakken!

Steekt z'n tong uit en maakt tong bewegingen.

THOMASCH

Oggy en nu kappen! Anders geen drank meer.

OGGY

Drinkt.

Oké, oké, ben om, ben overtuigd.

Zal niets meer zeggen. Mondje is toe.

Drinkt.

THOMASCH

Ineens plechtig.

Luister Ogy wil je me iets beloven... echt beloven als vriend?

Belof je me dat je deze zaak geheel aan mij over laat?

Dat je, je er niet mee zal bemoeien.

En dan bedoel ik dus op geen enkel vlak, dat je er dus ook met niemand over praat? En dus ook geen contact met haar maakt; niet met haar praat en zeker ook niet aanraakt.

OGGY

Wat maak jij toch een dikke lul over dat dingetje! Ik snap dat niet.

Geef dat ding toch gewoon aan! Zijn we van alle gezeik af!

Dit gaat ons onze vriendschap kosten, ik voel het!

Dat meisje heeft jou in haar macht.

THOMASCH

Zeer fel nu.

Dus we hebben een afspraak!

OGGY

Ja, ja, is al goed hoor.

THOMASCH

Zweer het!

OGGY

Maakt wankele afwerende gebaren.

Ik euh... rustig, rustig, kalm nou maar!

THOMASCH

Op je knieën!

OGGY

Ja, ja is al goed.

Ongemeend.

Ik zweer dat ik deze zaak geheel aan jou zal overlaten.

Dat ik geen contact met haar zal maken, niet met haar zal praten en haar al helemaal niet zal aanraken *en* dat ik het er met niemand over zal hebben!

Zo goed?

THOMASCH

Lichtelijk overstuur.

Zweer het! Zweer het echt!

Op... op... de dode hond!

OGGY

Hela!

Daar laat je me nog al wat beloven.

THOMASCH

Zweer!

OGGY

Steekt zij rechterhand op en legt zijn linkerhand op de dode hond.

Ik zweer bij de botten en poten van deze dode hond, dat ik me nergens mee zal bemoeien. Ik zweer het... *En valt om.*

THOMASCH

Mooi. En belofte maakt schuld.

Ik ga slapen.

En loopt richting zijn grenswachtershuisje. Ook Oggy strompelt nu naar zijn Caravan.

OGGY

Terwijl hij verder loopt. Zijn stem dus ook iets verheffend om verstaanbaar te blijven.

Weet je Thomasch, je bent een boom, Thomasch, een boom!

Die zijn ook weerloos tegen de wind, de zon en de vogels; moeten alles slikken, kunnen niets doen, net als jij hadden ze besloten wortel te schieten inplaatst van in beweging te komen.

En leven een leven van, 'later als ik dood ben'.

Je bent een boom, een boom Thomasch. Je komt maar niet in beweging.

Alleen een bliksem inslag kan nog iets veranderen aan je terminale toestand!

THOMASCH

Zijn stem dus ook verheffend.

En jij bent net als die dode hond, Oggy.

Aangereden door het leven, blijf je, jezelf verminken in dronkenschap, om de werkelijkheid maar niet onder ogen te hoeven komen.

En net zo zeker dat dode honden niet meer kunnen kwispelen, zo zeker is het dat jij, koning 'Liflaf', allang je staart in de vleesmolen van het leven hebt verbrijzeld!

OGGY

Slaap lekker, Thomasch!

THOMASCH

Slaap lekker, Oggy!

8.

NACHT, BUITEN BIJ DE GRENS, DODE HOND.

LIBARK

Komt de grensnederzetting opgelopen en ziet de dode hond liggen.

Ach kijk toch hier! Wat is er nou met jou gebeurd?

Waar zijn nu de lichtjes in je ogen?

Je bent helemaal slap, arme broeder...

Heeft de menselijke werkelijkheids mens je dan toch te pakken gekregen?

We moeten altijd op onze hoede zijn...

Contact met de mens mens dient zoveel als mogelijk vermeden te worden, ze zijn immers levensgevaarlijk.

Neemt de hond in haar armen en drukt hem stevig tegen haar borst.

Begint dan zachtjes in het oor van de hond te blazen.

Ach, kon ik je maar weer levend blazen!

Zo zal ons aller lot ook eens zijn.

Mens of dier... de altijd, altijd slaap, de bekroning op ons leven heeft jouw nu stevig in haar nevelen gehuld.

Nooit meer wakker worden, nooit meer honger, nooit meer kou, nooit meer pijn, nooit meer, nooit meer.

Wiegst de hond zachtjes in haar armen.

Zink maar weg in een diepe slaap, hondje, de totale loslating, eindelijk echt alleen, de totale vrijheid

Ik ben zo moe.

Zou nu ook al wel willen slapen, maar daar is het nog te vroeg voor, mijn tijd is nog niet gekomen...

Ergens ben jij een mooie dood gestorven, voor dat je er erg in had, ben je 'm er tussen uitgepiept.

Jij zal wel diep slapen nu, je hebt nooit gepiekerd of getobt, je hebt geleefd, jij hebt het leven geleefd zoals het kwam en was daar dankbaar voor.

Vol overgave heb je, je aan het leven gegeven zoals het hoort.

Kom je hebt een waardige begrafenis verdiend, ik neem je mee het bos in, daar waar de Nebulae je mee zal nemen naar de eeuwige slaap...

Neemt de hond in haar armen.

Ik ga je in een hondemand van zand leggen en je dromen voor je vangen in een lied.

Alle herinnringen en dromen door je neus naar binnen geglipt, al snuffelend langs menig weg, bot of plasje tot je gekomen zal ik nu voor je vangen en terug zingen naar de nevels van het bos...

Anders ga je door al dat nog levendige gedroom en ge-herinner, onrustig slapen en kan de altijd altijd slaap niet haar definitieve intrede doen.

Soms, heel soms, bezoeken deze nevels ook de nog levende wezens in hun slaap, in hun dromen.

Maar waarom dat gebeurt en wat er dan gebeurt weet eigenlijk niemand precies...

Misschien dat de nog levende wezens op zo'n moment stiekem aan het zingen waren in hun slaap, in hun dromen, dat ze op zulke momenten intieme noodkreetliedjes zongen vanuit hun bedjes en dat de nevels van het bos zich dan geroepen voelde om iets terug te zingen, wie weet...

Luistert.

Hoor je ze ?

Hoor je?

Hoor je de intieme noodkreetliedjes van de slapende levende wezens vanuit hun bedjes?

De nevels komen eraan, ik zal voor je zingen....

Geeft de hond een kus.

Slaap nu maar zacht, hond.

Kom, je hebt een waardige begrafenis verdient.

Pakt de hond op en loopt het bos in. Zodra Libark verdwenen is in het bos komt er een nevel opzetten, afkomstig vanuit het bos en daalt lankaam neer op de grens nederzetting en omhuld allen die daar slapende zijn.

9.

NACHT, BIJ DE GRENSNEDERZETTING, NEVEL, SLAPENDE GEZICHTEN VAN THOMASCH, EVA EN OGGY.

TOMASCH

Spreekt terwijl hij slaapt.

... slechts één aanraking zou al voldoende zijn... bliksem inslag... grote knieën?... en van die enorme enkels?... mijn god wat zijn je voeten groot... moeder... die enorme borsten?... Ogy... in een hamer... verandert?

... ik ben een paal, een grens... er wordt op mijn kop geslagen...

...slechts één glimlach... en ik zal gezond worden... van vreemde smetten vrij... ik wil je plukken... maar dat vindt de grond niet goed...

De nevel verplaats zich nu naar Eva.

EVA

Praat in haar slaap.

... goddank hier is het goed... hier is het wel goed... daar niet... daar is de hel... nooit meer... nooit meer terug... hier wil ik zijn... hier wil ik blijven... nooit meer, nooit... een schap... meer... supermarkt met zestig yoghurt smaken... geen keuzes meer... geen gepieker... hier is alles helder... daar is alles te veel van teveel... hier kom ik tot rust... hier word ik menselijk... te lang in bad... te lang in dat welvaartsbad gelegen... mijn huid... mijn maatschappelijke welvaartshuid helemaal verschrompeld en door en doorweekt van al die kanalen op de buis van vingerknip tot toch maar weer een nieuw bankstel per jaar en dit keer dan rood lammetjes leer... dynamiek en opwinding verlangen dat verlangen... opdat er afwisseling moet mogen zijn elke dag... nieuws... elke dag beter... cup C... 1,75 lang... blond haar... 56 kilo... lig beschikbaar goed in de markt van ons aller supermarktkrachtige bestaan... nu ook zonder suiker... deze week voor maar... echt waar... daar heeft zich in mij... reeds in een vroeg stadium... een wrede hardnekkige coma ontplooid.. zou daar nooit meer wakker zijn geworden... murf geslagen door een onophoudelijk regen van mogelijkheden... ondergedompeld in emmers met verdovende inhoud... onmogelijk om niet gelukkig te mogen zijn... alles ligt op straat binnen handbereik... betaald zolang je maar...helharteloos bestaan daar... dat daar nooit meer... nooit meer... nooit meer daar naar terug... hier is het leven daar is het gestorven... daar comateus... hier wederopstandelijk... o natuur neem mij... in jou armen... kus mij tot leven... hier kan het ik... voel het... ik voel het hier zal ik mens weer worden... o... verlost van de ontaarding van de lichamelijke... van de zielwegdrukkende lichamelijke lichaamsdominante lichaams cultuur... s6... blaas levens ziel... in mij laat... slaak slechts een zuchtje wind en ik zal gezond worden... mijn harde lach tot glimlach... nooit meer verweken of verschrompelen...in het bad daar van de meerkeuze...welvaartsellende... daar... nooit meer zijn... hier alles.. ik ben er weer...

Eva leeft weer...

Evademt...

weer...

Evadem...

weer...

Eva adem weer...

adem Eva adem...

ben nu wakker... als nooit tevoren... ik slaap niet meer... wakker geworden... met gesloten ogen...

OGGY

Murmeld in zijn slaap; zachtjes snikkend.

...door mijn schuld, door mijn schuld, door mijn grote schuld... je bek is rood, je tong, heb je dorst?... je oogjes geen vonkjes meer... lieverd... hond... hond... hond... axijns... daarginder... weder verhoogd... wat een pret... wat

een pret... voor deze koning van de sigaret... alles in één keer weg...
helemaal... hardstikke... knats boem weg... sleep, hout... timmer... sla en
schop... hoger... hoger wordt onze windmolen... we bouwen de hoogste...
belangrijk voor onze gewassen... Masja, ziek... drontkruid geplukt... hier...
gewoon langs de weg... morgen weer beter... onderkant van een enorme
laars... wat... hoe... wie... waar en waarom... niet op mijn wind molen... niet
op mijn windmolen...stappen... hele molen aan diggelen... gestapt...
...omdat ik geen pet meer op heb... kruip je tussen andermans pettebenen...
slet... sloerie...

*De nevel trekt weder weg en verlaat de grens nederzetting richting het bos.
De nacht loopt langzaam op zijn eind, want hoor, de geluiden der
ochtendstond dienen zich alweer lantgzaam aan.*

DEEL II

10a.

OCHTEND, VERHOORKANTOOR, VELDTELEFOON.

THOMASCH

Zo...

EVA

...

THOMASCH

...

EVA

...

THOMASCH

Ongemakkelijk.

Goed.

Dus.

...

Om kort te gaan...

Legt beide handen opelkaar en buigt zijn hoofd iets naar Eva toe.

Ik ga aan het hoofdkantoor rapporteren dat je hier bent.

EVA

...

THOMASCH

...

EVA

...

THOMASCH

Het kan niet anders.

Je hebt geen paspoort.

EVA

...

THOMASCH

Geen achternaam.

EVA

...

THOMASCH

Niets weet ik.

Ik weet niet wie je bent, waar je vandaan komt, hoe je hier bent gekomen,
wat je hier komt doen en waarom je hier wilt blijven...

Je laat me geen andere keuze.

EVA

...

THOMASCH

...

EVA

...

THOMASCH

...

EVA

Legt haar handen op zijn handen.

Mag ik blijven, alsjeblieft?

THOMASCH

...

EVA

...

THOMASCH

...

EVA

...

THOMASCH

Licht wanhopig en een beetje zwetend.

Maar in aller Jezus naam waarom?

EVA

Omdat...

Laat zijn handen los en verzit zich.

Daar waar ik vandaan kom is de levens-visie-filosofie van de 'Dictatuur van de Vrijheid', een alles overheersende, zeg maar gerust zweepachig afgedwongen interpretatie van de werkelijkheid...

...

Ik word gek in dat land, er heerst daar een totale meerkeuze obsessie.

Alles *moet* daar in een meer keuzen stelsel worden gepropt, anders slaat hen de angst om het hart, krijgen ze het idee niet *echt* vrij te zijn.

En die totale dwangmatige, neurotische, vrijheids -obsessie -filosofie, schept zo'n onnodige, overbodige, oneindige reeks van keuze mogelijkheden dat ik er totaal en absoluut stapel mesjokke van werd.

Ik was meer tijd kwijt met het kiezen van wat ik eventueel zou willen, of kunnen doen, dan dat ik daadwerkelijk iets *deed*.

...

Ze hebben daar een systeem geschapen waar het voor mij onmogelijk is geworden nog langer in te kunnen functioneren.

...

En het vreemde is, toen ik hier kwam, voelde ik me voor het eerst weer echt vrij en weet je waarom?

THOMASCH

Geen idee.

EVA

Omdat hier bijna niets te kiezen valt, op een paar barakken, een caravan, twee telefoons, een vrachtwagen, een grenspaal en wat omringende bomen na.

THOMASCH

Trots.

Nou 60 kilometer richting het Noorden is zojuist een nieuw winkel centrum geopend en 50 kilometer naar het Zuiden zijn ze begonnen aan de bouw van een spijk splinter nieuw vakantie dorp en als je richting...

EVA

Pakt zijn handen vast.

Maar ik heb het over hier Thomasch, over deze specifieke plek.

THOMASCH

O, hier, juist, ja, hier is wat het hier... zo'n beetje is, ja.

EVA

Pakt zijn handen nog steviger vast.

Ik wil niet meer terug, echt niet Thomasch, dat moet je bergrijpen!

Laat me hier blijven... alsjeblieft!

THOMASCH

Maar hoe moet dat dan?

Ze zullen er achter komen dat ik hier een illegaal houdt!

EVA

Er komt hier toch nooit iemand. Misschien ben ik dan wel gewoon een verre nicht of zoiets?

THOMASCH

Ik weet het niet, ik weet het niet...

EVA

Ik kan toch gewoon je doofstomme achter, achter, nichtje zijn, die ook iets om handen moet hebben ofzo?

THOMASCH

Mijn doofstomme achter, achter, nichtje?

EVA

Ja!

THOMASCH

Het klinkt volkomen logisch en praktisch haalbaar maar...

Maar waar blijf ik dan met m'n geloofwaardigheid als grenswachter?

EVA

Luister Thomasch, je zal je geloofwaardigheid juist vergroten, als je een mens redt in nood ook al is het tegen de wet!

THOMASCH

Tegen de wet...

Ja, euh...

EVA

Mij nu terug sturen zou onethisch zijn, je zou me enorm verdriet doen.

Dat wil jij toch niet op je geweten hebben?

Zo zit je toch niet in elkaar?

Tomasch?

THOMASCH

Eh...

Nee

Zo niet nee...

EVA

Nu ik deze plek heb ontdekt kan ik niet meer terug, wil ik niet meer terug, nooit meer.

TOMASCH

Ja, Jezus... ik euhmm.

EVA

Ik wil niet meer terug...

Ik heb daar al mijn schepen achter mij verbrand.

Ik *kan* niet meer terug, Thomasch!

Trekt aan zijn linkermouw.

Je moet me helpen!

...

Hier heb ik voor het eerst het gevoel dat ik leef!

Deze eenvoud hier met al haar verhelderende beperkingen!

THOMASCH

Tsjonge...

...

euh...

...

Jeetje...

...

EVA

Daar waar ik vandaan kwam was ik al zo goed als dood.
Hier krijg ik weer adem hier herleef ik weer.
Dus als je me terug stuurt sterf ik liever hier ter plekke.
Hier... op de deze plek. Want terug is zo goed als hetzelfde als sterven.
Eenmaal dit geproefd te hebben kan ik niet meer terug, nooit meer.

Oggy stormt binnen.

OGGY
Goverdomme! Godverdommes verdomdheid!

...
Waar is mijn hond?
Waar is de Hond?
Nou?
Wie heeft er met zijn vieze mensen fikken aan mijn dode hond gezeten?

THOMASCH
Is 'ie weg dan?

OGGY
Of 'ie weg is? Of 'ie weg is?
Wat heb je met mijn hond gedaan?

THOMASCH
Ik? Niks, hoezo?
Wat zou ik nou met die hond moeten?

OGGY
Er moet nog voor hem gezongen worden!
Hoe kan ik nu nog ooit mijn schuld inlossen aan dit lieve dier?
Dit trek ik niet! Dit trek ik niet! Ik moet zingen, ik moet voor hem zingen!
En rent weg het bos in.

EVA
Waarom is hij zo overstuur?

THOMASCH
Hij heeft gister met z'n dronken kop een hond aangereden.
Het dier was zo gewond dat ik het heb moeten afmaken.

EVA
Heb je...

THOMASCH
Yep.

Maakt een schiet gebaar.

EVA
Jeetje.

THOMASCH
‘t Is de wet van de natuur...
Mensen laat je lijden, dieren niet.

EVA
...

THOMASCH
...

EVA
Wat gaat er nu gebeuren?

THOMASCH
Met wat?

EVA
Bedoel met mij.

THOMASCH
...

EVA
...

THOMASCH
...
Je bent het vreemdste dat mij ooit is overkomen.

...
Ssssssst.
En legt zijn rechter wijsvinger verticaal tegen het midden van zijn mond en knikt daarbij heel zachtjes ja.

EVA
*Vliegt Thomasch om de hals en kust hem op de wang.
En rent naar buiten naar haar hok. Thomasch moet even bekomen van deze lichamelijke intimiteit; kijkt haar vervolgens heel lang na.*

- NU VOLGT EEN LANGE STILTE -

10b.

OCHTEND, VERHOORKANTOOR, VELDTELEFOON, BERICHT VAN VERMISSING + BELONING

Thomasch zit lange tijd roerloos achter zijn bureau, als de veldtelefoon gaat.

THOMASCH

Grenspost 413 meld zich...

Schrikt van het geen hij hoort.

...

Nee... euh... hier is alles rustig... euh... niets aan de hand... nee... euh, nee... heb hier ik nog niets waargenomen... of verdachts gezien...

...

Nee...euh... geen weggelopen vrouw in iets van blauw, of oranje... gezien... nee...

...

Ja... natuurlijk... vanzelfsprekend...ja... ik kom er direct aan.

Thomasch pakt z'n spullen en spurt weg richting z'n jeep.

11.

MIDDAG, IN HET BOS, BIJ HET GRAF VAN DE HOND, LIBARK SLAAPT, DAN KOMT OGGY.

OGGY

Bomen, bomen en bomen.

Klopt zachtjes tegen de stam van een boom; geeft de stam dan een kus.

De bomen.

...

Ziet dan Libark.

Maar wat krijgen we godverdomme nou!

Ziet dat ze slaapt bij een hoop zand dat op een graf lijkt. Loopt naar haar toen en geeft haar een schop. Ze schiet overeind en wil wegvluchten, maar Oggy houdt haar vast aan haar haren. Het is duidelijk te zien dat ze doodsbang voor Oggy is.

OGGY

Sist drie maal tussen z'n tanden.

Ssssssssssssss... ssssssssssss... ssssssssss...

Zo jij weer! Stuk stront! Wat heb je nu weer gejat?

Duwt z'n hand stevig tussen haar benen en pakt haar bij haar kruis.

Honger?

LIBARK

Knikt instemmend.

OGGY

Nou ik niet!

Wijst.

Wat is dat daar?

...

Nou?

Geef antwoord als ik je wat vraag!

LIBARK

Begint te gillen.

OGGY

Slaat haar hard in het gezicht. Waardoor Libark stopt met gillen.

Nou?

LIBARK

Wijst met haar rechter hand naar het graf en stamelt:

Hhhond, hhhhhond!

OGGY

Jij bent godverdomme helemaal geen hond.

Of wou jij soms beweren dat ik een hondeneuker ben?

Slaat haar weer.

Stomme kut!

Je doet alleen alsof!

Wanneer ga je dat nou een keer zelf snappen!

LIBARK

Maakt zich los van Ogy en gaat op het graf liggen.

Hhhond! Hhhond!

OGGY

Buigt over Libark heen. Komt dan met zijn gezicht heel dicht bij haar gezicht.

Ik zei toch dat ik geen honger heb!

Wat is er nou? Waar lig je op?

...

Ga eens aan de kant!

Gooit haar opzij. Libark rent snel weg het bos verder in. Oggy begint het graf uit te graven en vindt de hond. Wordt hierdoor nogal melancholisch en emotioneel.

O, daar ben je lief lief hondje van me, eindelijk gevonden..

Wat heeft die gek nu toch allemaal met je uitgespookt?

Niemand zal jou meer pijn doen, niemand, nooit meer

Mensen zijn beesten.

Brult tegen de hemel.

Als het zo moet dan kunnen jullie het krijgen ook!

Tegen de hemel.

Verdomme!

Jullie zijn hier de onschuldige,

zeg maar gerust de heilige...

jullie toewijding... jullie grenzeloos vertrouwen, jullie eeuwig zwijgen... zo

mooi, zo schoon, zo puur, zo intens, kan dat niet aan... Word daar misselijk

van... van jullie natuurlijk gelijk...

O, lieve hemel, waarom laat je de mens toch niet gewoon verdwijnen?

Ook al weten ze niet wat ze doen... des te erger..verdomme...

Een mens voorkomen is beter dan te genezen...

...

Kom, lief hondje jij verdient een koninklijke begrafenis.

Ik ga voor je zingen, zingen, zingen, m'n longen, m'n hart m'n lever, ze zullen allen zingen, zingen voor jou...

Pakt de hond op en loopt verder richting de grens.

12.

MIDDAG BIJNA AVOND, BIJ DE GRENS, VERVELING EN EVA.

Eva zit op een boomstam en verveelt zich. Een tijdje later komt Oggy op met de dode half ontbonden hond in zijn handen.

EVA

Springt op.

Je hebt 'm gevonden!

OGGY

Wat doe jij hier?

EVA

Thomasch, ik, ik heb met Thomasch gesproken...

OGGY

O.

...

Negeert haar vervolgens volkomen. En begint voorbereidingen te treffen voor het maken van het graf voor de hond. Eva kijkt naar zijn bezigheden. Er wordt nu een poosje niet gesproken.

...

EVA
Wat ben je aan het doen?

OGGY

...

EVA
Hé, hallo ik vraag je iets!

OGGY

...

EVA
Heb ik iets verkeerd gedaan ofzo?

OGGY
Nee.
Maar ik mag van Thomasch niet met je praten.
Dus...

EVA
Maar ik dacht...

OGGY
Dacht, denken, nadenken, is de ondergang op zijn oor kussen.

EVA
Wat?

OGGY

...

EVA
Nou?

OGGY
Luister, ik heb even helemaal geen zin in jou.
Ben effe bezig. Wil je zo vriendelijk zijn om te verdwijnen, liefst op te lossen, als dat kan, hup, fort, terug, je hok in?

EVA

Nou, eigenlijk niet!

OGGY

Wel godverdomme!

Staat op en duwt Eva ruw het hok in en doet de deur opslot zodra ze binnen is. Loopt dan naar zijn Caravan om een fles sterke drank te halen.

Gaat op een stuk hout zitten met de dode hond voor zich en begint te drinken.

Zo en nu ben jij aan de beurt...

Doet niets behalve nog meer drinken.

Hé dingetje, waar is Thomasch eigenlijk?

EVA

Niet zichtbaar, omdat ze nu in het hok zit.

Je mag toch niet met mij praten?

OGGY

Zolang ik je niet kan zien, mag het wel, semi contact, is half contact, dus geen contact.

EVA

Niet zichtbaar.

O.

OGGY

Nou waar is 'ie?

EVA

Niet zichtbaar.

Die ging ineens hals over kop naar het hoofdkantoor, maar hij zei niet waarom.

OGGY

O.

...

Vreemd.

...

Drinkt.

...

... als ik een dichter was, zou ik opener zijn en als ik opener ben, kan ik met mijn hoofd een fles ontkurken... *Drinkt, dan tegen de hond...*

Was ik maar jij, hondje, dan was ik het die geslagen werd, aangereden en begraven, maar vol onschuld, zonder een druppel bloed aan mijn poten...

Jullie hebben het ook maar gemakkelijk ... jullie *zijn* gewoon... jullie doen wat jullie doen... jullie zijn wat wij willen hebben... jullie zijn natuur, wij hebben natuur... jullie zijn de boom... waar wij niet van hadden mogen eten...
“Je mag van alle bomen vruchten plukken, maar van die ene blijf je af”
... en ja... natuurlijk, wij kiezen, wij moeten kiezen... ons vlees is altijd zwak geweest... de verleiding... de slang... *schreeuwt dan tegen Eva*.
... het is allemaal jou schuld, je had met je poten van die appel af moeten blijven! *Drinkt*.

EVA

Half zichtbaar haar hoofdje is net zichtbaar tussen de tralies.
Welke appel?

OGGY

Dè appel die de mens voor eeuwig buiten spel zette.

EVA

Half zichtbaar.
O, die appel!

OGGY

Waarom niet onwetend gebleven zoals alles in de natuur.
De dieren de planten en de hele rest;
maar wij wij richten alleen maar ellende aan met ons weten en geweten, wat hebben we er een teringzooi van gemaakt.
Waarom ben ik niet gewoon als hond geboren.
Weg al dat weten, lekker kwispelen, kwijlen, grommen, voortplanten... zonder gezeik of emotionele nasleep.
Strompelt overeind om verder te willen werken aan het graf; maar gaat dan toch maar weer zitten en drinken.
Whoeee! Effe wachten nog.
Rijd ik zomaar met m'n vrachtwagen tegen jouw kop aan.
Bats afgelopen
Toch wel mooi hè, zo onverwachts en onwetend aan je eindje komen.
Gewoon bats.

Drinkt. Staat dan wankelend op neemt een slok en loopt langzaam naar het hok waar Eva in op gesloten zit.
Hé dag dingetje...

EVA

Zeg, zou ik ook een slok mogen?

OGGY

Drank. Das nie goed voor jou.

EVA

Drank. Das nie goed voor jou.

OGGY

Zeg worden we brutaal?

EVA

Zeg worden we brutaal?

OGGY

Nou niet overmoedig worden hè dame?

EVA

Nou niet overmoedig worden hè dame.

OGGY

...

Ik ben een ontzettend, irritant, naïef, dom, dingetje...

EVA

Ik ben een ontzettend, irritant, naïef, dom, dingetje...

OGGY

Mijn naam is Eva en weet hoe de wereld inelkaar zit.

EVA

Mijn naam is Eva en weet hoe de wereld inelkaar zit.

OGGY

Ik geloof in de mensen, de natuur en het harde werken, ook al ben ik onuitstaanbaar krijg ik alles gedaan door mijn uiterlijke rondingen dat mag de pret niet drukken, want handig is het wel.

Ik hoef maar ergens te verschijnen of menig man zal voor mij buigen.

Ik ben Eva, al mijn oordelen liggen al klaar, heb nog niet zo veel ervaring, maar hoezo ervaring, heb je dat dan nodig? Het is toch allemaal ze helder klont en klaar, o, o, ik ben Eva...

EVA

Ik geloof in de mensen de natuur en het harde werken, ook al ben ik onuitstaanbaar krijg ik alles gedaan door mijn uiterlijke rondingen dat mag de pret niet drukken, want handig is het wel.

Ik hoef maar ergens te verschijnen of menig man zal voor mij buigen.

Ik ben Eva, al mijn oordelen liggen al klaar, heb nog niet zo veel ervaring, maar hoezo ervaring, heb je dat dan nodig? Het is toch allemaal ze helder klont en klaar, o, o, ik ben Eva...

...

Mag ik nu een slok?

OGGY

Zo'n, onsamenhangend dronkenmans praat, volgens de komma herhaalt, dat is zeker een slokje waard, hier.

Geeft haar de fles.

Wat doe jij hier?

EVA

Neemt eerst een paar flinke slokken.

Ik vind het wel leuk hier.

OGGY

Ik heb veel poëzie gehoord, maar dit is 'm, we hebben de uitdrukking der uitdrukkingen gevonden: "Het is wel *leuk* hier".

...

Nou ik kan je verzekeren dat het hier *niet* leuk is, er is hier namelijk geen reet te doen!

EVA

Maar dat maakt me juist zo rustig en gelukkig, dat overzichtelijke hier.

OGGY

Mag ik vragen van welke planeet jij komt?

EVA

Beschouw mij maar als een nieuw landschapselement binnen jullie habitat. Ik kom jullie gewoon een beetje gezelschap houden.

OGGY

Of ons naar de klote helpen.

Meestal voorspellen nieuwe onverwachte landschapselementen niet veel goeds.

Als dingen enigzins vast staan, doet men er verstandig aan dit vooral zo te houden.

...

Drinkt.

Weet je... eigenlijk ben je gewoon een onuitstaanbaar, egoïstisch, zelf ingenomen, kut, mokkel, dingetje.

EVA

Nee jij bent lekker sociaal, medevoelend, inlevend, emphatisch, soldidair en menslievend...

OGGY

Wat kost een consult bij jou?

Drinkt de fles soldaat. En maakt een nieuwe fles open.

Ben altijd bereid iets bij te leren over mezelf.

EVA

Wat kan jij een hufter zijn.

OGGY

Ta, ta, ta, za, za, za, hoppa hoppa hoppa pa, pa.

Haat maakt scherp en helder.

Voorkomt dat je genaaid wordt, of dat ze met je aan de haal gaan.

Wil je geen slachtoffer meer zijn, zul je veel moeten haten.

Mensen zijn monsters, doen alles uit verkapt eigenbelang, maar dat hoef ik jou helemaal niet uit te leggen.

Let op mijn worden Eva-tje, jij gaat mij nog flink naaien nu ik langzaam week en open aan het gaan ben en je veels te veel vertel.

Maar wat maakt het ook allemaal verdomme uit!

Naai me maar, richt me maar ten gronde, misschien is het zo ondertussen wel genoeg geweest met mij...

Net als met die arme hond....

EVA

Hoezo? Waarom zou ik dat nou willen? *Neemt een slok.*

OGGY

Ervaring lief meisje, ervaring leert dat precies, dat wat jij nog niet hebt en waar ik teveel van heb, maar over een dag of twee zul jij ervaringen op doen die je niet gauw meer zult vergeten.

EVA

Hoezo ben je iets van plan dan?

OGGY

Nee, heb alleen een vreemd voorgevoel.

Begrijp niet waarom Thomasch heeft ingestemd met jou verzoek, zoiets is levensgevaarlijk.

EVA

Maar ik ben z'n doof stomme achter, achter nichtje...

OGGY

Verslikt zich in de drank.

Godverdomme, nee die is goed!

Dat ziet toch iedereen meteen:

Verdomd?!

Is dat niet het doofstomme achter, achter, nichtje van Thomasch? Ja, nu zie ik het, verdomd wat enig!

En kijk wie we daar hebben!

Oggy, zijn blinde halfverlamde papegaai.

...

Drinkt.

EVA

Zeg, meneer cyaankali...

Niet om het een of ander, maar is er misschien iets op deze aardkloot waar je nog wel in kunt geloven?

OGGY

...

Drinkt.

EVA

...

OGGY

Ondanks het wankelen staat Oggy ineens plechtig op en wijst naar de dode hond.

Daar, daar geloof ik nog in.

EVA

Maar dat is hardstikke dood.

OGGY

Niet als ik 'm waardig begraaf.

Als hij de juiste begrafenis krijgt, zal hij voortleven in de droom nevels van het bos.

EVA

Ah, wat romantisch...

OGGY

Jij moet je kop houden over romatiek, want daar weet jij namelijk helemaal geen reet vanaf!

EVA

Zo!

Je hebt je punt nu zo onderhand wel meer dan duidelijk gemaakt, meneer zelfmedelijgend, zelfbeklag, lijdendvoorwerp!

Je bent niet meer dan een groot kind dat om aandacht schreeuwt.

OGGY

Nee, jij zit om aandacht verlegen.

EVA

Ach man, houd toch gewoon eens je bek

OGGY

Gaan we de rollen omdraaien?

Ik behoor hier boos agressief en ontoerekeningsvatbaar te zijn.

EVA

Nou vandaag dan maar eens niet voor de afwisseling.

En doe nou godverdomme die deur van het slot en laat me eruit!

OGGY

Zul je dan braaf zijn?

EVA

Doe niet zo achterlijk!

OGGY

Het is al goed, 't is al goed.

Staat wankelend op en doet de deur van het slot.

Jij zorgt hier inderdaad voor wat verbaal vuurwerk. Vind ik eigenlijk wel lekker.

...

Probeert met haar te dansen.

EVA

Héla, rustig aan meneer!

Sta pas twee seconden buiten...

Drinkt.

...

Doet Oggy's bewegingen na.

OGGY

Pas op hè jij.

Moet lachen om Eva's imitaties; Eva moet nu ook lachen; uiteindelijk krijgen ze de slappen lach.

EVA

Ik zou heel graag willen delen in die ervaring van dat begraven van die hond.

...

Bedoel, mag ik je alsjeblieft helpen bij de ter aarde lating van de hond?

OGGY

...

Drinkt.

...

Drinkt.

...

Drinkt.

...

Oké, vooruit. Waarom ook niet eigenlijk...

Weet je wat... als jij me helpt die hond te begraven en je begrijpt, voelt en in staat bent te ervaren wat ik bedoel met het voortleven van de hond in de droomniveaus van het bos,

Mag je wat mij betreft hier tot in de lengte van dagen het doofstomme achter achter, achter, achter, achter nichtje van Tomasch spelen

EVA

Heeft moeite om haar lach in te houden. Gaat vervolgens op haar knieën zitten.

Dank -je -wel, dank -je -wel grote depri beer.

OGGY

Sssssst.

Dit is wel een ernstige zaak.

Barst ook weer uit in lachen.

EVA

Terwijl ze nog steeds moet lachen.

Ja, ja.

Sssst, we moeten ernstig zijn...

OGGY

Ssst... Ssssst!

EVA

Ssssst... Ssssst!

OGGY

Nee, nu even echt serieus.

Moet weer lachen.

EVA

Ssssssst!

Als ze uitgelachen zijn geeft Oggy Eva instructies voor het ritueel.

OGGY

Als jij nou het hout alvast bij elkaar sprokelt, dan graaf ik het gat.

Door de vele drank gebeurt dit alles enigzins waggelend en wankelend.

Terwijl beide druk in de weer zijn voor de voorbereidingen te treffen voor het graf horen ze niet dat de veldtelefoon rinkelt in het kantoor van Thomasch.

Na een poos is alles in gereedheid gebracht. De hond ligt op een stapel brandhout en het gat voor het graf is gegraven.

OGGY

Zo...

Sprenkelt drank over de hond; neemt zelf ook nog een paar slokken; geeft de fles aan Eva die er ook van drinkt.

O, bos, bos, hout, vuur en rook!

Laat de rook die vrij zal komen, als de hond brandende is, opgenomen worden in uw dromen.

Laat het lichaam, de ervaringen, alle indrukken, die deze hond ooit heeft opgedaan in zijn bescheiden honden bestaan, samenkomen in zijn rook en opgaan in uw droomniveaus van het bos.

Laat zijn leven voortleven in uw dromen, de droom niveaus van het bos.

In U, O, almachtige bos.

Gooit de fles stuk op de brandstapel en steekt hem aan.

Direct vat de boel vlam. Dan tegen Eva.

En nu moeten we heel hard gaan schreeuwen en rondjes rennen!

Oggy begint als een gek te schreeuwen en rondjes te rennen om de brandende hond. Waarbij hij denkbeeldige geesten lijkt te verjagen.

Eva aarzelt, maar uiteindelijk doet ze net zo fanatiek mee. Als de hond verbrand is en het ritueel ten einde ploffen beide doodmoe op de grond.

OGGY

Zo, en?

EVA

Vond het heel bijzonder...

OGGY

Je bent succesvol door de test gekomen.

Je mag blijven.

EVA

...

Dank je wel.

Oggy wil een nieuwe fles pakken maar valt dan om richting Eva. Door dit vallen komen hun gezichten heel dicht bijelkaar. Zij kijken elkaar even net iets te lang aan en beginnen dan heftig te zoenen; wat volgt is een stevige vrijpartij.

13.

AVOND, BIJ DE GRENS, EVA, OGGY HALFNAAKT DAN THOMASCH MET CADEAU.

THOMASCH

Ziet Oggy en Eva verwickeld in hun vrijpartij. Is enkele momenten verbijsterd. Oggy en Eva hebben niet door dat Thomasch hen ziet.

De veldtelefoon rinkelt. Thomasch pakt ook een fles sterke drank; gooit het cadeau naar Eva; loopt naar zijn kantoor doet de deur net iets te hard achter zich dicht.

OGGY

Kut!

EVA

Shit, mega schit!

14.

GRENSKANTOOR, VELDTELEFOON, MOEDER.

THOMASCH

Grenspost 413 meldt zich... Nou wat een verassing!
Moeder! Op het verkeerde nummer!

...

Wacht, momentje, m'n koffie staat koud te worden.

Ontkurkt de fles en schenkt zich een vol glas in.

Zo, daar ben ik weer.

Nee hoor, helemaal niet.

...

Drinkt.

Ja, ja, ja, o, ja, ja.

...

Drinkt.

...

Drinkt.

Mmmmhh ja, ja.

Nou wat vervelend allemaal.

Met mij?

Uitstekend hoor.

...

Hoezo? Klink ik opgewonden?

Met mij is alles prima!

Drinkt.

...

Ja, ja, nee, ja, goed, zal ik doen.

...

Ja, ja, ja, ja, ja, tuurlijk doe ik dat voor je.

Geen probleem. Oké afgesproken ja, ja, ja, oké.

Nou mam, de plicht roept weer.

Tot morgen ja.

Dag Mam, dag, dag!

Zet de fles aan de mond drinkt de fles bijna leeg, doet dan de deur van het grenskantoor open en schreeuwt dan heel hard naar buiten:

Welterusten allemaal! Thomasch gaat slapen!

15.

NACHT, BUITEN BIJ DE GRENS, NEVEL, LIBARK .

Libark, komt uit het bos gelopen met de Nevel achter zich aan. Ze knielt bij het graf van de hond; ruikt aan de flessen drank, het verbrande hout en de aarde. Raakt voorzichtig de overblijfselen van de verbrande hond aan. Kijkt dan om zich heen.

LIBARK

Alle drank is op... hadden zeker iets te vieren vannacht.

Fluistert. Monument voor een gestorven zwerfhond...

...

Wie weet valt mij die eer ook ooit toe, dan weet ik zeker dat ik net als jij, lieve vriend nu daarboven meewaai met de nevel dromen van het bos.

Jou is het gelukt en meer dan verdiend...

Soms ben ik bang dat er geen verschil is tussen hoe ik nu ben en hoe ik mezelf zou ervaren als ik er niet meer ben.

Soms ben ik bang dat het in mijn geval helemaal niets uitmaakt.

Dat dat de prijs is die je betaalt om vrij te zijn.

Maar ik houd het tot nu toe aardig vol.

Misschien breekt er nog wel eens een dag aan waarop ik me nuttig kan maken,
dat ik er toe doe, voor iets of iemand...
Hé...
Huult daar iemand?

Staat op en loopt naar het kantoor van Thomasch, waar het huilen vandaan lijkt te komen. Als Libark bij Thomasch is gekomen, ziet ze, hoe hij op bed ligt en huult in zijn slaap. Ze gaat bij hem zitten, kust hem op het voorhoofd en streelt hem zachtjes door zijn haar en kust daarbij zijn rechteroor.

Ik weet ook niet waarom alles eerder koud, eenzaam en verlaten is. Ook al zijn we met zo velen, toch lijkt iedereen alleen, koud en verdrietig. Vreemde wereld... helemaal met je eens, ondanks al de warmte, die op natuurlijke wijze van onze lichamen afstraalt, is deze warmte toch niet opgewassen tegen de koude muren, die we om ons heen optrekken, vreemde wereld, hele vreemde wereld.
Kom maar jongen, als je huilen kunt is dat een groot goed.
Er zijn maar weinige die echt kunnen huilen.
Ik kom meestal niet verder dan een paar snikken, honger belet me om te huilen.

...

Ssssst, ssssst.

Even lijkt het alsof Thomasch ontwaakt ze bedenkt zich geen seconde en maakt dat ze weg komt.

DEEL III

16a.

OCHTEND, GRENSKANTOOR.

Thomasch zit achter zijn bureau en drinkt koffie.

Dan knoopt hij zijn riem met dienstpistool om en en loopt naar buiten waar hij Oggy kruist die hout aan het hakken is.

OGGY

Goedemorgen grenswachtertje, zo vroeg al aan het werk?

THOMASCH

Zeg Oggy, ik ga zo m'n ronde doen, als de telefoon gaat neem hem dit keer maar niet op want het zal mijn moeder wel weer zijn.

Ik wil sowieso niet meer dat je de telefoon opneemt.

Ik ben hier de grenswachter en dat wilde ik bij deze weer even strak trekken, houthakkers nemen geen telefoons aan.

...

En verder wilde ik je even zeggen dat je een enorme lul bent, maar dit terzijde
Ik dacht dat we vrienden waren.

OGGY

Dat zijn we ook.

Van mij mag ze blijven, ik bemoei me nergens mee.
Jij bent de grenswachter, jij beslist.

THOMASCH

Jij weet heel goed wat ik bedoel als ik zeg, wil je voor één keer de dingen aan mij over laten.

Ik had je om een gunst gevraagd.

Maar ook dat weet je weer voor me te verpesten.

OGGY

Dat kon ik toch allemaal niet weten man.

Doe niet zo hysterisch, mijn god, we hadden wat gezopen en dan gebeuren die dingen wel eens, het had niets om het lijf.

THOMASCH

Bij jou wel ja, bij jou gebeuren die dingen dan gewoon.

Bij mij gebeurt zoiets nou nooit, al heb ik drie flessen achter mijn kiezen.

OGGY

Man ik wist toch niet dat het allemaal zo diep zat.

Nou sorry dan, het spijt me.

Maar ik waarschuw je Thomasch, als je naar liefde op zoek bent, nou dan zou je nog wel eens van een hele koude kermis thuis kunnen komen, want liefde, man, dat is iets heel zeldzaams.

THOMASCH

Je bent een lul, Oggy.

Maar helaas weet je dat zelf maar al te goed.

OGGY

Hé!

Ik wil je alleen maar helpen, vertellen hoe het in elkaar steekt.

THOMASCH

Steek voorlopig alles maar even in je eigen reet.

Ik ga m'n ronde doen.

Thomasch stapt in zijn jeep en reidt weg.

16b.

OCHTEND, GRENSKANTOOR, VELDTELEFOON, ONTMASKERING EVA.

De veldtelefoon rinkelt...

OGGY

Gooit zijn bijl neer en loopt naar het kantoor van Thomasch en neemt dan toch de telefoon op.

Post 413 meldt zich... nee met Oggy spreek je.

Hé dag Harold! Da's lang gelden, verdomd ja! Wat?

Nee, die is er op het moment even niet, die is zijn ronde aan het doen.

Ja hoor, geef maar door, ik zal 't 'm zeggen zodra 'ie terug is.

Wacht, pak even pen en papier.

...

Ja, ja, ja. Nou da's geen katterpis.

Ik zal het doorgeven ja!

Dag Harold, wat?

Ja, moeten we zeker weer eens doen ja, die neem ik dan mee...

Een stuk of zes, zeker weten, ja, ja tot snel... hè!

Dag Harold!

Legt op.

Wel godverdomme, wel gloeiende godverdomme...

Daarom mocht ik natuurlijk de telefoon niet meer opnemen...

Loopt dan naar buiten.

16c.

OCHTEND, GRENSKANTOOR, OGGY, EVA: CONFRONTATIE.

Eva is bezig het ontbijt klaar te maken. Het cadeau dat ze van Thomasch heeft gekregen blijkt een assistent grenswachterspakje te zijn. We zien dit zo duidelijk omdat ze het heeft aangetrokken. Dan komt Oggy op haar af...

OGGY

Hé dag, lekker geslapen?

EVA

Ging wel.

OGGY

Wat een kittig pakje heb je aan.

Heb je die van Thomasch gekregen?

Staat je heel geil hoor...

EVA

Hou je kop man.

Gister is vanaf heden verleden en daar wou ik het graag zo bij houden.

OGGY

O, jee!

Het poesje begint te krabben.

...

Zeg, niet om het een of ander maar ik kreeg net een heel interessant telefoontje.

EVA

O.

OGGY

Ben daardoor ineens heel nieuwsgierig geworden naar een aantal zaken.

EVA

O?

Nou, brand maar los.

OGGY

Zijn jouw ouders rijk?

EVA

Pardon?

OGGY

Of jou ouders heel erg rijk zijn?

EVA

Waarom wil je dat weten?

OGGY

Nou, niet om het één of ander maar... het schijnt dat er een vrouw vermist wordt die precies met jou profiel overeenkomt.

EVA

Ja en?

OGGY

Ja, nee maar dat is nog niet alles. Er staat ook een fikse beloning te wachten voor diegene die haar weet te vinden. Een bedrag dat er niet echt om liegt.

EVA

...

En hoe komt het dat jij zo zeker bent dat ik die vrouw zou zijn?

OGGY

Ja, zeker, zeker, dat is een mens natuurlijk nooit helemaal.

Maar het is allemaal net een beetje te toevallig.

Ze is als laatste gesignaleerd hier 20 kilometer vandaan en ja, gòh zoveel vrouwen lopen hier nou ook weer niet rond met een blauw, oranje jas met bonte voering...

EVA

Zeg, wat ben jij eigenlijk van plan?

OGGY

O, dat weet ik nog niet precies, maar het is wel heel erg veel geld.

EVA

Je gaat mij toch niet aangeven voor die paar rot centen?

OGGY

Weet je met dat geld ben ik in één keer klaar; kan ik gaan rentenieren, weg hier uit dit rot hol en die kuthandel, niet meer werken al mijn schulden in één keer afgelost en dat allemaal dankzij jou.

Dat misgun je mij toch niet? Dat heb je toch wel over voor Oggy?

Zo slecht ben ik nu toch ook weer niet voor je geweest?

Beloof je ook een deel aan Thomasch te geven.

EVA

...

OGGY

Waarom zeg je niets? Laat de verbeelding je ineens in de steek.

Volgens mij heb jij geen flauw benul wat geld betekent.

...

Bij nader inzien... Ik weet het eigenlijk nu wel zeker.

Zal ik je zeggen hoe het komt dat geld je niks zegt?

EVA

Nou...

OGGY

Omdat je 'het' hebt. En aan die beloning van je ouders te meten ook niet zo'n heel klein beetje.

En daarom kijk je nu ook zo onnozel uit je oogjes...

EVA

Maar...

OGGY

Jij hebt werkelijk geen idee, hoe ons leven hier zal veranderen als jij het ons gunt die beloning in de wacht te slepen.

Ons leven hier zal totaal veranderen. Die paar rotcenten is voor ons de poort naar de vrijheid. Met dat geld kunnen we ontsnappen aan alles wat ons hier gevangen houdt.

Thomasch zal kunnen gaan studeren, zichzelf ontplooien, zijn geestelijke horizon kunnen gaan verbreden, hij zal kunnen gaan reizen, andere mensen ontmoeten, nieuwe ervaringen opdoen, een baan vinden die wel bij zijn niveau past.

Waarom denk je dat hij als een baksteen voor jou gevallen is?

Omdat jij een wereld vertegenwoordigt van vrijheid, van alles wat hij niet kan of heeft, een wereld waarin wel nog de mogelijkheid betaamt om keuzes te mogen maken.

Jij kan kiezen, omdat je geld hebt, die wereld daarachter, die ongekende vrijheid, daar heeft hij natuurlijk allang een vermoeden van, al kan hij dat door gebrek aan ervaring nog niet concretiseren in zijn verbeelding, maar hij voelt het er ondanks dat niet minder door.

Hij zou zich los kunnen maken van zijn ouders, volwassen worden en trots zijn op zijn zelf gekozen leven, dat hij nu kan leiden, omdat het geld hem daartoe instaat stelt, om zijn eigen leven te kunnen regisseren, omdat hij 'het' dan nu wel heeft.

Van een tweederangs burger, promoveert hij, dankzij jou geld, in één keer tot eersterangs burger en alle keuze vrijheden die daarbij horen.

En dat dan allemaal dankzij jou.

En de reden waarom je dit allemaal niet ziet, is omdat je een eersterangs burger *bent*.

Het geld heeft je dement gemaakt.

Je bent vergeten dat al die luxe denkrimte van je, al die overpeinzingen, al die keuze mogelijkheden, die je dan toch maar mooi hebt, en al die tijd om na te denken, al die tijd om je eigen vervolg onderwijs te kunnen mogen kiezen, al die tijd om je schuldig te kunnen voelen over derde dus slechtere werelden, al jouw vrijheid ondertussen wel bakken met geld kosten.

Tijd is een mooi dingetje maar het kost wel geld.

En over mijn leven zal ik het maar kort houden maar weet één ding, dat het geld van jou mij ineens legaal zal maken, dat ik niet meer hoef te smokkelen, dat ik ineens een eerlijke burger zal zijn met aanzien en respect en dat allemaal omdat ik geld heb.

Misschien zal ik door al die nieuw verworven tijd, die ik dan ineens heb, nog wel gebruiken om een beetje aan mezelf te werken, dat ik ineens naar één of andere zelfontplooiings curcus ga, dat ik dan toch nog van mezelf, een aardiger en liever en socialer en meer empathisch mens zal maken, iets wat jij me toch zo gunt? En dat dan allemaal dankzij die paar rot centen...

Ongeloofelijk toch wat jij niet allemaal te weeg zou kunnen brengen voor ons. Jij lijkt goddomme wel een messias, een verlosser, die ons een nieuw leven komt brengen, ons weer kan doen laten wederopstaan. De wederopstanding van Thomasch en Oggy, mede mogelijk gemaakt door Eva en Ouders & Co.

EVA

...

Is het je nou echt alleen omdat geld te doen?

OGGY

Nee, om eerlijk te zijn gaat het mij niet eens *alleen* om het geld. Het gaat mij om nog iets.

EVA

Wat dan?

OGGY

Ik vind jou gedrag van een werkelijk ronduit stuitende decadentie getuigen. Dat iemand die zo rijk is hier naar toe komt omdat 'ie het thuis vanwege het meer keuzestelsel allemaal niet aankan, zichzelf vrijwillig in een beperkter leven stort en vrijwillig dat weggooit waar menigeen, een leven lang voor moet krom liggen of de grofste offers voor moet brengen. Dat je niet eens het fastoen hebt gehad om juist iets te doen met zo'n bevoorrechte positie. Echt weerzingwekkend.

Kijkt haar lang aan pakt dan zijn bijl en loopt het bos in.

EVA

...

17.

LIBARK VERSUS EVA.

Eva staat een poos besluiteloos voor zich uit te staren. Op een gegeven moment komt Libark uit het bos naar haar toe gelopen.

LIBARK

Dag vrouwelijk mens, mensje. Heeft de werkelijke, werkelijkheids klepel zich dan toch op jouw neus doen laten neervallen?

EVA

Ik denk van wel ja...

LIBARK

Wat ga je nu doen?

EVA
Terug.

LIBARK
Altijd mooi als je kan zeggen: "Ik ga terug."
Ik ga nooit ergens naar terug, ik ben gewoon altijd waar ik ben.

EVA
Dacht dat ik hier eindelijk gevonden had, waar ik altijd naar opzoek was geweest. Een soberder leven.

LIBARK
En?

EVA
Zelfs hier blijken de dingen toch een stuk gecompliceerder dan ik had gedacht.
Zelfs binnen deze soberheid en eenvoud, zijn we instaat om de boel zo ingewikkeld te maken, zo ontzettend gecompliceerd dat ik er niks meer van begrijp.

LIBARK
Maar waarom ben je dan geen hond geworden net als ik?

EVA
Met alle respect...
Maar lieve Libark je weet toch ook zelf wel dat je niet echt een hond bent?

LIBARK

...

Dat is maar net hoe je zoiets bekijkt.
Als ik zeg dat ik een hond ben, dan is dat voor mij zo.
Niemand kan dat dan nog voor mij ontkennen.
Want binnen mijn beleving van de werkelijke werkelijkheid ben ik een hond.
Binnen mijn verbeelding kan ik alles zijn wat ik wil zijn.
Want niemand is instaat om in mijn gedachten wereld binnen te dringen, onze verbeelding is nog de enige echte ware vrijheidshaven die deze wereld nog rijk is, de rest is onvrijwaarheidsgetrouw.

EVA
Maar daar betaal je dan toch wel een hele hoge prijs voor?

LIBARK

Als ik, dat, wat ik dan kwijt raak, voor mij van generlei betekenis is.
Als alles waar anderen zoveel aan hechten, voor mij nog minder is dan nul,
heb ik alleen maar dingen gewonnen.
Ik ben de baas in mijn wereld en er zijn maar weinige die dat ook zo kunnen
zeggen.
En jij, Eva, jij bent toch ook opzoek naar iets anders.
Je bent toch niet voor niets gevluht.
Hebt toch niet voor niets je thuis verlaten en bent je geluk ergens anders
gaan beproeven?

EVA

Ik geloof dat ik me ergens heel erg in vergist heb.
Ik kan geloof ik toch niet zonder die wereld waar ik vandaan kom.

...

En dat wat jij doet, zal ik nooit kunnen. Die prijs kan ik niet opbrengen, niet
betalen. Vind mijn wereld verschrikkelijk, maar jou wereld vind ik te
angstaanjagend.

Jij bent weliswaar volkomen vrij, maar die totale vrijheid zou ik nooit
aankunnen.

Ik zou denk ik oplossen in angst en waanzin. Ik kan dat niet.

Ik was gevluht voor de tirannie van dat alles altijd beter moet en beter kan,
dat alles in zesvoud aangeboden moet worden, dat er altijd iets te kiezen
moet zijn, de terreur van de meerkeuze.

Dacht hier mijn geluk te vinden, omdat de dingen hier zijn zoals ze zijn en
dan ook nog in hele kleine mate.

Maar ben er achter gekomen dat ik hier niet thuis hoor.

Ik zal moeten dealen met de ellende in mijn eigen wereld, hoe naar ik die ook
vind. Maar die taal, die ellende, begrijp ik tenminste.

Hier, moet ik toch eerlijk bekennen, heb ik het gevoel dat ik toch altijd een
vreemdeling zal blijven. Het verschil is te groot. Ik zal hier nooit voor vol
worden aangezien, er zal altijd iets buitenlands aan me blijven kleven.

De bril die ik heb opgezet gekregen, door de opvoeding van de maatschappij
waar ik vandaan kom, zal ik nooit helemaal kunnen afzetten.

Ik zie de dingen nu eenmaal door die bril waarvan ik niet instaat blijkt die af te
kunnen zetten en daarom geloof ik, dat het eigenlijk heel ongepast is, als ik
vanuit die blik uitspraken doe over dingen waar ik eigenlijk niets van af weet,
simpel weg, omdat ik uit een ander land kom.

En al helemaal als je, zoals ik, uit een land komt dat zo rijk is, dat het van ons
automatisch eersterangs burgers maakt, wij die nooit echt kunnen weten en
voelen wat onvrijheid is, wat echte armoede is, simpelweg omdat we het
nooit gekend hebben. Want dergelijke abstracties komen uitsluitend tot ons
via de kanalen der media.

Ik dacht dat ik mijn wereld, de ellende, die ik daar voelde kon ontvluchten.

Maar ben er achter gekomen, dat ik daar veels te zwak voor ben.

Het ontbreekt mij aan de kracht om werkelijk in staat te zijn een echt offer te volbrengen, ben te verwend, te verknocht geraakt aan de weelde van mijn wereld, ook al voel ik mij daar vaak heel ellendig.

Ben er achter gekomen, dat als het er echt op aankomt, ik nooit intstaat zal zijn om een stap terug te doen.

Zal eerder langzaam ten onder gaan, door weigering van het opgeven van mij levens stijl, dan dat ik het offer zou kunnen opbrengen om een stap terug te doen en soberder te gaan leven.

Volgens mij, zijn wij, de mensen uit de wereld waar ik vandaan kom, daar simpel weg niet meer toe instaat en accepteren we de onvermijdelijke ondergang die onze levensstijl veroorzaakt...

Maar jij bent iemand die de kracht heeft gehad om werkelijk te vluchten uit beide werelden en je toevlucht te zoeken in je verbeelding. Ik kan dat niet. Het spijt me Libark, maar ik ben een laffaard.

LIBARK

Het ga je goed Eva. Ik mag jou wel, had er graag een vriendje bij gehad. Maar...

Omhelst Eva teder, en rent dan weg het bos in.

EVA

Libark wacht!

18.

**MIDDAG, EVA, BIJ DE GRENS, BUITEN, EEN TIJDJE LATER
THOMASCH.**

EVA

Is bezig haar spullen in te pakken. Na een tijdje komt Thomasch terug van zijn ronde.

THOMASCH

Wat ben jij aan het doen?

EVA

Ik ga terug.

THOMASCH

...

EVA

...

THOMASCH

Maar waarom dan nu zo ineens?

EVA
Oggy.

THOMASCH
Wat nou Oggy?

EVA
Hij heeft een bericht voor je aangenomen van het hoofdkantoor.

THOMASCH
...

EVA
Ze weten dat ik hier ben.

THOMASCH
Heeft Oggy...

EVA
Weet niet of hij ze vertelt heeft dat ik hier verblijf. Weet alleen dat hij mij vertelde dat hij het nu ook wist. En dat hij van plan was zich rijk te rekenen.

...
En jij Thomasch, wist jij van dat opsporingsbevel?

THOMASCH
Ik wil niet dat je weggaat.

EVA
...

THOMASCH
Je hebt mijn hart gestolen...

EVA
...

THOMASCH
Je kunt nu niet zomaar weer weg gaan, dat kan niet, dat mag niet...

EVA
Ik moet Thomasch.

THOMASCH

Hoezo. Ik zal je niet aangeven. Ik zal je verstoppen. Laten onderduiken, mij kun je vertrouwen.

EVA
Maar Oggy niet...

THOMASCH
Maar, maar, ik ga kapot, als je me verlaat. Ik, ik, heb me nog nooit zo gelukkig gevoeld. Je gewoon zien, met je praten, je leren kennen, is voor mij...

EVA
Thomasch, niet doen.

THOMASCH
Maar ik -

EVA
Ssssssst!
Niet zeggen Thomasch, niet zeggen.

THOMASCH
Ik, ik, ik, moet, moet, gewoon, ik moet gewoon...
Staat op en rent het bos in.

19.
VERHOORKANTOOR, VELDTELEFOON, EERST OGGY DAN THOMASCH; EVA BIJ DE DEUR.

Oggy komt uit het bos en gaat dan naar het verhoorkantoor. Hij draait het nummer van het hoofkantoor en krijgt verbinding. Even later komt Thomasch binnen.

OGGY
Ja dag met grenspost 413, met Oggy, ja, luister, het volgende...

THOMASCH
Leg die hoorn neer Oggy!

OGGY
In de telefoon.
Momentje...
Tegen Thomasch.

Thomasch...
THOMASCH
Leg godverdomme die hoorn neer!

OGGY

Rustig, rustig, ik doe het allemaal voor ons hoor.
Ik wil je alleen maar helpen; je beschermen voor je ondergang.

THOMASCH

Je bedoelt jezelf helpen, je eigen ondergang voorkomen.

OGGY

Weer in de telefoon.

Momentje, ik bel u zodadelijk terug.

...

Jij weet heel goed wat er gebeurt als ze er toch per ongeluk achter zouden komen dat jij verzuimd hebt te melden dat ze al, al die tijd hier was...

THOMASCH

Smeerlap!

OGGY

Landverraad grenswachttertje en je weet wat dat inhoud.

Schiet denkbeeldig iemand door het hoofd.

Bats, bats!

THOMASCH

Weten ze het al?

OGGY

Dat is voor jou een vraag en voor mij een weet.

THOMASCH

Ik waarschuw nog een keer, zeg op wat weten ze?

OGGY

Luister Thomasch, het is beter zo, ook voor jou.

En we verdienen er ook nog aan. We delen fifty, fifty!

Luister, dat dingetje is niks voor jou, die gaat over een jaar gewoon weer weg, puur uit verveling... en dan zit jij met de gebakken peren.

We laten toch niet onze vriendschap kapot maken door zo'n dingetje.

Want dat zal gebeuren, dat weet jij net zo goed.

Alles gaat kapot zo, ze *moet* weg.

Ze maakt je kapot, die houdt het hier niet langer uit dan een jaar.

Ze is dit leven niet gewend, ze zal er nooit aan wennen.

En vroeg of laat waren ze er toch wel achtergekomen en dan zou alles wat wij hier hebben opgebouwd in één klap vernietigd zijn, ik mijn handel kwijt, jij voorgoed je baan.

THOMASCH

Voor één keertje in mijn leven was ik echt gelukkig en dat heb je nu van me afgepakt. Terwijl je het nog zo beloofd had.

Naar haar kijken was voor mij al voldoende.

Een beetje leven hier in deze doodse pokke pest boel, was daar zo gelukkig mee.

Zij wilde hier echt zijn. Door haar voelde ik voor het eerst weer dat ik leefde, dat het er toe deed dat ik bestond.

Ik was iets, kon haar iets leren, ik kon iets zijn. Al zou dat misschien voor een jaar zijn geweest.

Waarom snap je zoiets niet? Waarom gun je mij dat niet.

Wij zijn niet allemaal Oggy's, we hebben niet allemaal de wereld verklaard volgens de leer der Oggy's.

Ik ben anders en door haar ben ik dat gaan beseffen.

En jij maakt het weer kapot, zoals je altijd alles van mij kapot hebt gemaakt.

Deze baan... hoe denk je dat het voelt, een baan te hebben waarvan je vanaf dag één corrupt moet zijn of anders...

De enige reden dat ik hier moest komen was vanwege jou, opdat ik jouw zaakjes kon legaliseren, je hebt me altijd gebruikt, onze vriendschap heeft nooit ene zak voorgesteld, ik ben er puur voor jouw eigenbelang en dat jullie mij hebben gekozen voor deze post, dat lag aan mijn karakter, want ik weet best dat ik op een tapijt lijk waar je overheen kunt stofzuigen.

Wat heb ik nou, wat heb ik hier? Niets, helemaal niets, totdat zij kwam!

Ik vraag je nu voor de laatste maal, weten ze het of niet.

OGGY

Als ik het je vertel, wat is dan je besluit?

THOMASCH

Eerst zeggen dan weet je mijn besluit.

OGGY

Luister, er staat momenteel nogal wat op het spel, dus ik zou het redelijk fideel vinden als je ging zeggen wat je van plan bent, ongeacht of ze het nu wel of nog niet weten.

THOMASCH

Jij hebt me alles afgepakt, ik heb niets meer te verliezen.

Ik wil gelukkig zijn.

OGGY

Thomasch, wees nou redelijk, laten we er nou geen drama van maken, kom, zeg, wat is je besluit.

THOMASCH

...

OGGY

Ik sta erop, ik ga hier niet mijn eigen glazen in gooien, je weet donders goed wat er voor mij op het spel staat.

THOMASCH

Voor jou ja.

OGGY

En voor jou.

Zeg godverdomme wat je van plan bent!

Grenswachttertje herneem je, doe niet zo kinderachtig!

TOMASCH

Weten ze het of weten ze het niet?

OGGY

Laten we er nou geen drama van maken, kom op zeg!

TOMASCH

Drama.

OGGY

Tomasch...

THOMASCH

Oggy...

Trekt zijn dienstpistool en schiet op Oggy. Eva die al die tijd heeft staan luisteren bij de deur begint te gillen.

OGGY

Godverdomme!

Thomasch wat flik je me nou!

En valt dood op de grond.

THOMASCH

...

Eva is gillend naar buiten gerend. Thomasch staat versuft bij het dode lichaam van Oggy, loopt dan ook naar buiten.

EVA

Jij hebt hem vermoord, vermoord!

Jij hebt 'm vermoord!

THOMASCH

Ik deed het voor jou! Eva, voor jou!

EVA

Je bent gestoord.

En rent gillend het bos in.

Thomasch gaat op een stuk hout liggen, zakt dan vervolgens in elkaar, in een soort foetus houding en begint zich zelf te wiegen waarbij hij een kinderliedje van uit zijn jeugd zingt. Op de achtergrond horen we het rinkelen van de veldtelefoon. Na een tijdje staat hij op.

THOMASCH

Opnemen of niet opnemen, dat is de vraag.

Kiezen Thomasch, je moet een keuze maken.

Ga je er voor staan of ga je het laten overwaaien, de keuze is aan jou.

Ben je een man of een klein kind dat zijn daden niet kan overzien?

Kiezen Thomasch, je moet kiezen.

Maar kan Thomasch wel kiezen?

Heeft Thomasch eigenlijk ooit wel eens een eigen keuze gemaakt in zijn leventje?

Had Thomasch ooit iets te kiezen?

Vandaag voor het eerst wel gekozen; wat een besluit, luchtte absoluut heel erg op,

-maar de kater is nu harder dan de fles.

Kies Thomach, opnemen of niet opnemen, de keus is aan jou.

Verdomme Thomasch, verman je, ben nou voor één keertje nou eens geen klein kind.

De telefoon blijft rinkelen.

Ik durf niet.

Ik ga er tussen zitten.

Ik laat het noodlot komen zoals het komt:

Laat de wind waaien zoals het blijft hem te waaien!

Misschien was het wel helemaal niet mijn vinger die besloot de trekker over te halen, misschien wilde Oggy het wel zelf?

Ik zou kunnen wegrennen of de telefoon opnemen,

Maar...

Bomen kunnen geen van beide.

Hé wat doe ik nou?

Ik schiet wortel en word boom.

Ik ben een boom.

Boom Thomasch.

Want zojuist heb ik wortel geschoten.

...

Laat de vogels nesten in mij bouwen,
laat de wind gieren langs mijn gelaat,
laat mij elke lichtverandering van elke seconde van elke dag en elke nacht
gewaarworden,
laat mij wachten op de wind, op de regen, de zon, de sneeuw,
laat alle seizoenen door mij stromen,
laat hen mij teisteren met hun natuur geweld.
Zet mij schaakmat door mijn boom zijn.
Laat mijn voeten, nu verworpen tot boomwortels de beulen van mijn
onvrijheid worden,
laat de wortels de diepste diepte inschieten en mij voor eeuwig verankeren in
onvrijheid.
Ontneem mij alle vrijheid en laat het noodlot naar mij komen, mijn lot ligt
geheel in uw handen, O Natuur, maak mij onvrij!
Laat mij wortel schieten en ik zal vredige wachten op de bijl.

*Thomasch spreidt nu zijn beide armen om zo zijn boom zijn kracht bij te
zetten.*

*Op de achtergrond zien we nog steeds de nu dode Oggy liggen, poosje later
komt Eva op.*

EVA

Thomasch? Thomasch?

Hoor je me?

Ik wilde even zeggen dat ik weer terug ga.

Thomasch?

Hoor je me?

...

Nou, dag,

dan,

dag.

*Als Eva weg is komt Libark uit het bos gelopen, ze gaat aan de voeten van
Thomasch liggen en krult zich op als een echt hondje; de telefoon rinkelt nog
steeds...*

EPILOOG

LIBARK

Ze herinnert zich dat ze een meisjes was.

Ooit net als ik.

Ze herinnert zich dat ze een huis had met ouders, dat ze ergens op school
had gezeten.

Ze herinnert zich dat ze ontvreden was met hoe het daar was.
Ze herinnert zich dat ze ging lopen, dat ze anders wilde, dat ze wilde weten hoe het was daar aan de andere kant; hoe het was om anders te zijn.
Ze herinnert zich dat ze boos was, boos op alles wat haar leventje omringde.
Ze herinnert zich dat ze vastberaden was,
dat ze alle schepen achter zich had verbrand,
dat ze nooit meer terug zou gaan,
dat het beter was.
Ze herinnert zich hoe gelukkig ze hier was toen ze mocht blijven.
Ze herinnert zich dat ze ooit een meisje moet zijn geweest.
Maar die herinnering is langzaam gaan vervagen.
Ze weet niet zeker meer of ze nu doofstom, het achter, achter nichtje van,
of toch een slang is.
Ze weet het niet meer, ze kan het zich niet meer herinneren.
Wat ze wel weet, is dat ze vrij is,
volkomen vrij.
Ze herinnert zich dat ze gevlucht was voor het angstaanjagende van de totale
vrijheid; nu is ze verworden tot haar grootste angst.
En ze kan zich niet herinneren waarom ze er ooit zo bang voor was geweest,
al weet ze niet wie ze nu is,
vrij is ze,
ze is vrij,
volkomen vrij.
Dat wel.

EINDE

Amsterdam, januari / februari / maart, 2005,
Emanuel Muris©